

MALMÖ HÖGSKOLA
FAKULTETEN FÖR
HÄLSA OCH SAMHÄLLE

TILLSAMMANS MOT NYREKRYTERINGEN

POLISEN OCH KRONOFOGDEMYNDIGHETEN

VIKTORIA EBERHARDT

Examensarbete i Kriminologi
61-90 hp
Kriminologiprogram
Juni 2017

Malmö högskola
Hälsa och samhälle
205 06 Malmö

TILLSAMMANS MOT NYREKRYTERING

POLISEN OCH KRONOFOGDEMYNDIGHETEN

VIKTORIA EBERHARDT

Eberhardt, V. Tillsammans mot nyrekrytering. Polisen och kronofogdemyndigheten. *Examensarbete i Kriminologi 30 högskolepoäng*. Malmö högskola: Fakulteten för hälsa och samhälle, institutionen för Kriminologi, 2017.

Ett stort problem i samhället är den organiserade brottsligheten. Den organiserade brottsligheten utvecklas ständigt och ställer krav på nya brottsförebyggande arbetsmetoder. En ledande faktor för att motverka den organiserade brottsligheten är att samverka. Litteraturöversikten i följande uppsats granskar en samverkansinsats mellan Norrmalmspolisen och kronofogdemyndigheten som ämnar till att minska nyrekryteringen till kriminella gäng. Syftet med litteraturöversikten är att förbättra samt utveckla polisens brottsförebyggande – och trygghetsskapande arbete som sker i samverkan med andra myndigheter. Resultatet belyser olika komponenter utifrån insatsens interventionsteori, dock är litteraturöversikten bristfällig och inga konkreta riktlinjer kunde ges. Litteraturöversikten genererade dessutom inte i tillräckligt många studier för att kunna analysera alla delar i interventionsteorin. Slutsatsen ledde till en rekommendation att utföra en utvärdering på samverkansinsatsen mellan Norrmalmspolisen och kronofogdemyndigheten.

Nyckelord: Kronofogdemyndigheten, Nyrekrytering, Organiserade brottsligheten, Polisen, Samverkan.

TOGETHER AGAINST RECRUITMENT

THE POLICE AND
KRONOFOGDEMYNDIGHETEN

VIKTORIA EBERHARDT

Eberhardt, V. Together against recruitment. The Police and Kronofogdemyndigheten. *Degree project in Criminology 30 högskolepoäng*. Malmö University: Faculty of health and society, Department of Criminology, 2017.

In society organized crime is a major issue. Organized crime constantly evolves and places demands on new crime prevention methods. Collaboration is the leading factor to prevent organized crime. The literature review in this essay examines a collaborative effort between the Norrmalmspolice and kronofogdemyndigheten, that aims of reducing recruitment to criminal gangs. The purpose of the literature review is to improve and develop the police's crime prevention, which takes place in collaboration with other authorities. The result illustrates different components based on the intervention theory, however, the literature review is insufficient and no concrete guidelines could be given. The literature review did not generate enough studies to analyze all parts of the intervention theory. The conclusion led to a recommendation to carry out an evaluation of the collaborative effort between the Norrmalmspolice and the kronofogdemyndigheten.

Keywords: Collaboration, Organized crime, Police, Prevention.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning	5
Syfte	5
Frågeställning.....	5
Bakgrund.....	6
Polisen.....	6
Kronofogdemyndigheten	7
Den organiserade brottsligheten	7
Den organiserade brottsligheten i Stockholm.....	9
Samverkan i en Svensk kontext	10
Samverkan med polisen	10
Norrmalmspolisens och kronofogdemyndighetens samverkansinsats	11
Teoretiskt ramverk.....	12
Interventionsteori	12
Rutinaktivitetsteorin.....	13
SAT (Situationell handlingsteorin).....	14
Metod.....	15
Systematisk litteraturöversikt	15
Inkluderingskriterier och exkluderingskriterier	16
Databas urval	17
Genomförande litteraturöversikt.....	17
Material.....	20
Etiskt övervägande.....	20
Resultat	21
Hur ska arbetet ske mot den organiserade brottsligheten?	22
Vem är polisens bästa samverkans partner?	24
Program i praktiken	24
Möjligheter.....	26
Problem.....	27
Diskussion.....	29
Resultatdiskussion	29
Samverkan	29
Miljö.....	31
Tillslag	32
Kontroll.....	33
Metoddiskussion	33
Slutsats	35
Referenser	36

BILAGA 1	39
Svenska Sökord:	39
Engelska Sökord:	39
Tillkomna Sökord:	39
Bilaga 2	40
Sökschema:	40
Bilaga 3	42
Resultat: <i>Sammanfattning av litteraturöversiktens artiklar</i>	42

INLEDNING

Den organiserade brottsligheten är ett stort problem i dagens samhälle. Brottsligheten skapar både oro och förvärras genom att unga individer dras in i de kriminella nätverken (Polismyndigheten 2015a). I takt med samhällets framsteg har dessutom den organiserade brottsligheten utvecklats (Polismyndigheten 2015b). Detta har medfört att de traditionella brottsförebyggande metoderna inte har någon eller endast liten påverkan på den organiserade brottsligheten (Brå 2010a).

Regeringen beslutade om en satsning mot den organiserade brottsligheten år 2007 (Polismyndigheten 2016a). Polisen var aktörerna som hade huvudansvaret för arbetet (a a). Samverkan med alla aktuella myndigheter skulle ske, enligt regeringens riktlinjer (a a). Kriminalpolitiken har förändrats under de senaste åren, från att ha förespråkade traditionella brottsbekämpningsmetoder till att förespråka att nya metoder införs (Brå 2010a). De nya metoderna belyser vikten av att bekämpa den organiserade brottsligheten på lokalt förankrade platser (a a). Den förändrade kriminalpolitiken förespråkar även trygghetsskapande insatser (a a). Samverkan är ledordet för att stoppa den organiserade brottsligheten, menar Brå (2010a). Detta beror på att den organiserade brottsligheten sträcker sig över många olika myndigheters ansvarsområden (a a). Det krävs olika myndigheters kompetens och kunskap samt att det finns en insikt i den egna myndigheten för att tillsammans kunna motverka den organiserade brottsligheten (a a).

Samverkan sker inom polisen med flertalet relevanta aktörer bland annat kronofogdemyndigheten (Polismyndigheten 2016a). Kronofogdemyndigheten började arbeta mot den grova organiserade brottsligheten år 2009 (Kronofogdemyndigheten 2017c). Detta arbete är riktat mot det illegala flödet av pengar hos kriminella (a a). Det är dock inte oproblemiskt med samverkan och Brås (2009) utvärderingsprojekt på insatser speciellt riktade mot den organiserade brottsligheten tyder på icke önskvärda resultat. Resultaten tyder på att de kortsiktiga målen nås, men inga långsiktiga effekter uppnås (a a). Samverkan är lönsamt ur både ett ekonomiskt perspektiv och ur ett tidsperspektiv (Brå 2010b). Det krävs dock både tid, engagemang och struktur från myndigheterna för en fungerande samverkan (a a).

Syfte

Syftet med litteraturöversikten är att jämföra samt kritiskt granska Norrmalmpolisens och kronofogdemyndighetens samverkansinsats med tidigare empirisk forskning. Detta utförs för att kunna förbättra och utveckla polismyndighetens brottsförebyggande samt trygghetsskapande arbete, som sker i samverkan med andra myndigheter mot den grova organiserade brottsligheten.

Frågeställning

- Finns det ett empiriskt stöd för metoden som polisen i Norrmalm och kronofogdemyndigheten använder för att minska nyrekrytering i Stockholmsområdet?

BAKGRUND

I följande bakgrund beskrivs insatsen som utformats av Norrmalmspolisens tillsammans med kronofogdemyndigheten. Det är denna insats som granskas i uppsatsen. Polisens och kronofogdemyndighetens generella uppgifter belyses, för att ge en överblick över varför dessa aktörer arbetar mot den organiserade brottsligheten. Den organiserade brottsligheten preciseras och olika insatser beskrivs. Samverkan mellan myndigheter beskrivs med en utgångspunkt ur ett svenskt perspektiv. Bakgrunden avslutas med ett teoretiskt ramverk som innefattar interventionsteorin av Norrmalmspolisens insats och två kriminologiska teorier. Dessa teorier är SAT och Rutinaktivitetsteorin. Det teoretiska ramverket används som ett hjälpmedel för att uppfylla studiens syfte.

Polisen

Polislagen (1984:387) menar att syftet med polisens arbete är att vidmakthålla ordning i samhället. Polisen ska också enligt lag hjälpa och skydda samhället (a a). Polisens mål är att öka tryggheten i samhället och att minska brottsligheten (Polisen 2017b). Dessa mål är även målen för kriminalpolitiken (a a). Målen för kriminalpolitiken ska polisen bidra till att nå genom samverkan med övriga myndigheter (a a). Enligt Polislagen (1984:387), som reglerar polisens rättigheter och skyldigheter, ska polisen samverka i sitt arbete med övriga myndigheter.

Polisen har under de senaste åren fått utökat ansvar, vilket har resulterat i fler arbetsuppgifter (Polisen 2017a). Det ställs högre krav på vad polisen faktiskt utfört och vilka resultat som uppnåtts (a a). En omorganisation av polisen skedde för att kunna nå upp till de nya målen samt för att effektivisera polisens brottsförebyggande och trygghetsskapande arbete (a a). Polismyndigheten har fem långsiktiga mål för verksamhetsåren 2017 – 2018 (a a). Polisen ska finnas tillgänglig för samtliga medborgare är ett av målen (a a). Det arbete som sker inom polisen ska skapa en gemenskap inom polismyndigheten (a a). Poliserna ska arbeta tillsammans, enat och utifrån behoven som uppstår (a a). Allt arbete som polisen utför ska verka emot brottslighet (a a). Det sista målet är att förbättra utredningsarbetet inom polisen (a a).

Till verksamhetsåret 2017 utvecklade polisen strategiska initiativ (Polisen 2017a). Dessa initiativ utvecklades för att polisen ansåg att just dessa problemområden behövde belysas mer (a a). Den organiserade brottsligheten på lokalt förankrade platser skulle prioriteras och samverkan på en lokalnivå mellan myndigheter skulle ske (a a). Polisen (2017a) menar att en av huvudpunkterna när det gäller att arbeta emot den organiserade brottsligheten är att återta samverkan som skett tidigare. Polisen ska även utveckla nya metoder och ny kraft ska läggas på att utveckla samt etablera samverkan igen (a a). Detta utförs för att kunna motverka den organiserade brottsligheten (a a). År 2017 ska den organiserade brottsligheten ha en större tyngdpunkt hos polisen än tidigare år (a a). Det arbete som sker mot den organiserade brottsligheten hos polisen ska år 2017 och framåt ske i högre utsträckning operativt än vad som har gjorts tidigare år (a a). Detta innebär att polisens arbete i högre utsträckning ska ske praktiskt (a a).

Kronofogdemyndigheten

Kronofogdemyndighetens huvudsakliga uppgifter är att sköta ekonomiska tillgångar så som indrivning, konkurs och handläggning (SFS 2016:1333). Myndigheten ska även arbeta mot ekonomisk brottslighet, utifrån lagstiftning (a a). Kronofogdemyndigheten lyder under Finansdepartementet och får varje år ett regleringsbrev från regeringen som verksamheten ska förhålla sig till (Kronofogdemyndigheten 2017a). I regleringsbrevet för år 2017 har kronofogdemyndigheten tre specifika punkter att arbeta utifrån (Regeringen 2016). Den sista punkten innefattar att kronofogdemyndigheten ska motverka kriminella aktiviteter (a a). Kronofogdemyndigheten har arbetat sedan 2009 med att motverka den grova organiserade brottsligheten (Kronofogdemyndigheten 2017c). Istället för att arbeta traditionellt med att få kriminella dömda arbetar kronofogdemyndigheten med att motverka den ekonomiska vinningen för dessa individer (a a). Kronofogdemyndigheten (2017c) menar att det är lika effektivt som det är med andra metoder att arbeta mot ekonomisk vinning, eftersom dessa pengar används som ett startkapital till att begå nya brott. Det kronofogdemyndigheten utför är att driva in obetalda fordringar som den kriminella har (a a). Detta arbete sker genom att den kriminella har en obetald skuld som drivs in genom att kronofogdemyndigheten mäter ut egendom (a a). Samverkan sker mellan flertalet olika aktörer och kronofogdemyndigheten menar att samverkan krävs inom deras verksamhet (Kronofogdemyndigheten 2017b). Detta på grund av att kronofogdemyndighetens uppdrag är omfattande och behöver andra myndigheters kunskapsgrund samt hjälp (a a).

Den organiserade brottsligheten

Det finns flertalet olika definitioner som beskriver den organiserade brottsligheten (Rostami 2016). Polismyndigheten (2015b) definierar den organiserade brottsligheten genom följande fyra punkter. Det måste vara mer än en person i organisationen och att arbetet måste ske över tid (a a). Brotten som begås ska vara allvarliga och ske i samarbete mellan personer (a a). Bakgrunden till att brotten ska ske är för att individerna ska nå ekonomisk vinning (a a). Polismyndigheten (2015b) menar att den enskilda individen har en bestämd plats i nätverket utifrån sin kompetens. Individer kopplas ihop i olika nätverk utifrån sin kompetens och planerar kriminella aktiviteter utifrån individerna i nätverket (a a). När ett brott är utfört kan individerna i gruppen separera eller fortsätta arbeta ihop, vilket innebär att nätverken kännetecknas av en flexibilitet (a a). Det är inte olagligt att vara en del av ett kriminellt nätverk (Brå 2010a). En individ som blir dömd för ett brott kan dock få ett högre straff för att denne tillhör ett kriminellt nätverk (a a). Individens påföljd kan även regleras utifrån dennes kontakter med individer i kriminella nätverk (a a). Rostami (2016) förespråkar en viss problematik med denna lag, på grund av att definitionen som rör kriminella nätverk och den organiserade brottsligheten skiljer sig mellan aktörer. Nätverkets formation uppstår utifrån vad som är inkomstbringande, enligt Polismyndigheten (2015b). Målet för de individer som innefattas av den organiserade brottsligheten är att inbringa så mycket kapital som möjligt (a a). Detta menar dock Rostami (2016) kan variera från nätverk till nätverk.

Kriminalpolitiken förändrades i Sverige under 2010 och belyser nu den organiserade brottsligheten mer än vad som gjorts tidigare år (Brå 2010a). Detta har medfört att kriminalpolitiken även har belyst att andra arbetsmetoder krävs för att stoppa den organiserade brottsligheten (Brå 2010a, Rostami 2016). Brå (2010b) menar att alla myndigheter måste vara med och hjälpa till för att

motverka den organiserade brottsligheten (a a). Olika myndigheter har kännedom om olika kriminella nätverk på grund av deras ämneskompetens och deras arbete i sig (Brå 2010b, Rostami 2016). Ett kriminellt nätverk inom den organiserade brottsligheten ska, enligt Polismyndigheten (2015b), beröra något av tre olika områden för att anses ingå. Dessa områden är fri företagsamhet, fysisk säkerhet och demokratiskt beslutsfattande (a a). Fri företagsamhet innebär att nätverket har kontroll över företag och utnyttjar alla medel, statliga som icke statliga, för att nå ekonomisk vinning (a a). Fysisk säkerhet innebär att individerna i nätverket vet olika mycket om olika kriminella handlingar (a a). Demokratiskt beslutsfattande innebär att nätverket lär sig och anpassar sig utifrån nya lagar, domstolsbeslut eller liknande (a a). I det fall där den organiserade brottsligheten berör alla tre områden anses den som särskild farlig (a a). Regeringen tog år 2007 beslutet om en nationell satsning mot den organiserade brottsligheten (Polismyndigheten 2016a). Polismyndigheten fick i uppdrag att leda verksamheten och beslutade att ett flertal olika myndigheter skulle hjälpa till med arbetet (a a). I dagsläget samverkar ett flertal olika myndigheter bland annat Ekobrottsmyndigheten, kustbevakningen, polisen, skatteverket, kronofogdemyndigheten och säkerhetspolisen (a a). Arbetet sker på ett flertal olika plan, där alla grupper har olika uppgifter (a a). Samverkan anses som en ledande faktor för arbetet mot den organiserade brottsligheten (Polismyndigheten 2016a, Rostami 2016).

De kriminella nätverken arbetar för att nå ekonomisk vinning, få makt över geografiska platser och för att påverka unga individer (Polismyndigheten 2015a). När unga påverkas av de kriminella nätverken utförs detta för att skapa oro i området som i sig skapar makt till nätverket (a a). Unga individer tenderar att ansluta sig till nätverken och får utföra mindre uppgifter som till exempel narkotikaförsäljning (a a). De brott som sker inom riktlinjerna för den organiserade brottsligheten utförs lokalt, menar Brå (2010a). Detta medför att det brottsförebyggande arbetet ska ske på en lokal nivå för att ge mest effekt. Brå (2010a) förklarar att den kriminella kedjan kan ha börjat i något annat land men den slutar alltid på en lokalt förankrad plats. Kriminella nätverk behöver inte innebära kriminella gäng, vilket är viktigt att skilja på (Brå 2010a, Rostami 2016). De brott som den organiserade brottsligheten specifikt riktar in sig på är ekonomisk brottslighet, identitetsbrott, miljöbrott och punktskattsbrott (Polismyndigheten 2015b). Ekonomisk brottslighet innefattar till mestadels bedrägeri och bidragsbrott (a a). Det förekommer även grövre och mer avancerad ekonomisk brottslighet inom vissa nätverk (a a). Identitetsbrott sker för att lura systemet för att exempelvis få extra bidrag (a a). Brotten utförs systematiskt och i en stor skala (a a). Miljöbrott är till exempel felaktig hantering av avfall eller grövre jaktbrott (a a). Internationellt sett inom den organiserade brottsligheten är miljöbrott den största kategorin efter handeln med narkotika och vapen (a a). Punktskattsbrott innefattar olaglig handel med varor som har en skatt över varans värde, till exempel alkohol eller cigaretter i Sverige (a a).

Den organiserade brottsligheten utvecklas tillsammans med tekniken (Polismyndigheten 2015b). De kriminella individerna får ett nytt område att begå brott på, genom en utvecklad e-handel till exempel (a a). Det finns ett flertal andra metoder som kriminella använder sig av, ett exempel är användningen av företag, föreningar eller stiftelser (a a). Företag används av det kriminella nätverket för att gömma den illegala verksamheten bakom en legal front (a a). Polismyndigheten (2015b) menar att det sker en mängd olika sorters brottstyper bakom ett lagligt företag som styrs av kriminella (a a). Penningtvätt är en annan metod som

Polismyndigheten (2015b) menar att den organiserade brottsligheten måste användas. De illegala pengarna kan flyttas, betalas ut som lön, användas till inköp för att övergå till legala pengar (a a). Detta utförs för att de kriminella ska undgå att behöva skatta för sin kriminella verksamhet (a a).

Brå (2009) utförde en utvärdering på 43 projekt som ämnade till att motverka den organiserade brottsligheten. Alla projekt hade finansierats för att arbeta mot den organiserade brottsligheten (a a). Brå (2009) kom fram till att de kortsiktiga målen uppfylldes, detta kunde till exempel vara lagföringar. De långsiktiga målen med projekten uppfylldes inte. Ett exempel på ett långsiktigt mål är minskningen av nyrekrytering till kriminella gäng. Brå (2009) menar att de långsiktiga målen kräver mer omfattande insatser och mer resurser för att kunna påverka den organiserade brottsligheten. Polisen bör förbättra sitt arbete på framförallt fyra områden, enligt Brå (2009). Den första förbättringsåtgärden ämnar till att förbättra arbetsmetoderna. Brå (2009) ger bland annat exempel på två arbetsmetoder, den ena metoden innebär att polisen behöver förbättra sitt arbete som sker under täckmantel. Detta innebär att polisen behöver bli bättre på informatörshantering (a a). Den andra förbättringspunkten innefattar bättre möjligheter (a a). Detta innebär mer personal och flera personer med specialkompetens (a a). Den tredje förbättringspunkten innebär att polisens arbete måste ske mer flexibelt (a a). Detta innebär att polisen bör sträva efter att kunna snabbt byta inriktning när insatsen inte ger önskvärda resultat (a a). Den fjärde förbättringspunkten handlar om lagstiftning (a a). Polisen är duktig på att ta fram nya förslag på lagändringar, men Brå (2009) menar att den lagstiftning som finns inte tas till vara på.

Den ökade problematiken med den organiserade brottsligheten och en konstant ökad otrygghet medförde en insikt att myndigheterna på en lokal nivå behöver arbeta tillsammans mot problematiken (Polismyndigheten 2016b).

Huvudpunkterna för de gemensamma insatserna var att arbeta mot utsatta områden, särskilt farliga individer och specifika problem som den organiserade brottsligheten bidrog till (a a). Polismyndigheten (2016b) beslutade att använda tidigare strukturer som funnits på olika insatser för att lösa problematiken. Det utvecklades även nya metoder för att motverka brottsligheten (a a).

Brottsförebyggande rådet fick i samband med detta mer ansvar än tidigare för att bidra med deras erfarenheter och kunskaper gällande brott samt brottslighet (a a). Målet med det lokala samverkansarbetet mot den organiserade brottsligheten är att involvera så många myndigheter som möjligt som på något vis kan hjälpa till med att motverka brottsligheten (a a).

Den organiserade brottsligheten i Stockholm

Polismyndigheten (2015a) kartlade under 2014 alla kriminella nätverk i Stockholm. 39 olika nätverk identifierades (a a). De nätverk som framkom under kartläggningen beskrevs som flexibla (a a). Individernas kontakt i nätverken tenderade alltså att skifta mycket (a a). Nätverken skiljer sig dessutom åt, vissa är till exempel specialiserade på en brottstyp (a a). Rapporten belyser även att påverkan på olika myndighetspersoner är vanligare nu än vad det har varit tidigare (a a). Detta innebär att kriminella individer försöker påverka myndighetspersoner för att vinna makt (a a). De trender som framkom var att ekobrott och it – brottslighet är vanligare än vad de har varit tidigare (a a). Individerna i de kriminella nätverken har en bred kunskaps- och kompetensbas, där samverkan hos de brottsförebyggande aktörerna är en viktig del för att lyckas motverka nätverken (a a). Det som händer ifall polisen inte samverkar med andra myndigheter är att de

kriminella utnyttjar den bristen och systemet i sig (Polismyndigheten 2015a). Det krävs att alla myndigheter belyser det brottsförebyggande arbetet i högre utsträckning för att kunna nå ett långsiktigt hållbart resultat mot kriminella nätverk och problemen som dessa bidrar med (a a). Ett annat nyckelverktyg, utöver samverkan, är att arbeta på geografiskt utsatta platser menar Polismyndigheten (2015a).

Samverkan i en Svensk kontext

Samverkan är något som varje svensk myndighet utifrån Förvaltningslagen är skyldig till att medverka i (Brå 2010a). Det finns en rad andra lagar som även de förespråkar samverkan mellan myndigheter, till exempel polislagen och socialtjänstlagen (a a). Samverkan mellan myndigheter kräver tydliga gemensamma mål och väl beskrivna tillvägagångssätt för att fungera (a a). Detta utförs för att myndigheterna ska veta vad de har i uppgift och varför uppgifterna behöver genomföras (a a). Enligt Brottsförebyggande Rådet (2010b) ämnar samverkan mellan myndigheter till att kunna nå högre mål. Målen kan inte en enskild myndighet själv nå upp till, utan det krävs en gemensam kraftsamling (a a). Detta beror på att varje myndighet har sin kunskapsgrund och sin spetskompetens. Det är olikheterna bland myndigheterna som kan leda till att tryggheten ökar och brottsligheten minskar, enligt Brå (2010b). Samverkan blir effektiv, både ur ett ekonomiskt perspektiv samt ur en tidsaspekt på grund av att myndigheterna hjälper varandra och därav delar resurser (a a). Brå (2010b) menar att samverkan är krävande, men lönsamt i slutändan. Det krävs tid, engagemang och en bra struktur för att lyckas (a a). Ett av de övergripande problemen med samverkan mellan myndigheter är överförandet av information, när sekretess gäller (a a). Detta ställer funderingar på vilken av myndigheternas sekretess som ska gälla vid en gemensam insats till exempel (a a).

Samverkan med polisen

Det förekommer och har förekommit en mängd olika insatser hos polisen som har en utgångspunkt gällande just samverkan. Sociala insatsgrupper är ett exempel (Rikspolisstyrelsen 2014). Syftet med sociala insatsgrupper är att bryta framförallt ungdomars kriminella karriär (a a). Problematiken som uppstod med sociala insatsgruppen var informationsbytet mellan myndigheter (a a). Denna problematik berodde på att den enskilda individen först var tvungen att godkänna att information delades om denne mellan myndigheterna (a a). Enligt Rikspolisstyrelsen (2014) hade ett fritt utbyte av information krävts för en bättre samverkan. Insats Fenix är en annan samverkansinsats som upplevde en viss problematik (Brå 2016). Målet med insatsen var att framförallt skapa ett tryggare bostadsområde (a a). Det fanns inga tydliga direktiv över hur samverkan skulle ske och en målbild för insatsen saknades (a a). Brå (2016) menar att en fungerande målbild är konkret och gemensam mellan myndigheterna. I insats Fenix uppstod även problematiken om vilken uppgift varje enskild myndighet hade (a a). "Gå på pengarna" ansågs som en lyckad samverkansinsats (Brå 2010a). Detta berodde på att aktörerna hade en gemensam målbild (a a). Insatsen hade även särskilda resurser avsatta och en chef med mandat kopplat till insatsen (a a). Andra framgångsfaktorer som identifierades utifrån insatsen var viljan från alla involverade myndigheter och myndighetspersonal att faktiskt samverka (a a).

Norrmalmspolisens och kronofogdemyndighetens samverkansinsats

Lokalpolisområdet Norrmalm i Stockholm utvecklade tillsammans med kronofogdemyndigheten en samverkansinsats.¹ Målet för insatsen är att motverka nyrekrytering till kriminella gäng.² Insatsen har även som mål att minska hanteringen av vapen och narkotika i Stockholms centrala delar med en koncentration till krogmiljöer.³ Detta menar polisen ska skapa en tryggare nattmiljö för samhället.⁴

Grundidén till att motverka nyrekryteringen till kriminella organisationer och gäng, utifrån insatsen, är att stoppa grovt kriminella individer från att ta sig in i centrala Stockholm.⁵ De kriminella som vill befinna sig inne i Stockholm är där för att visa upp sin status, menar polisen.⁶ Detta gör individerna genom att visa upp värdefulla föremål så som bilar, klockor eller smycken.⁷ Polisen tänker att det är de värdefulla föremålen som lockar individer att gå med i kriminella gäng.⁸ Värdefulla föremål visar nämligen upp en status och ger en bild av att det kriminella livet genererar ett liv i lyx.⁹

Insatsen har sin utgångspunkt i att polisen kontrollerar individer som har kopplingar till den organiserade brottsligheten och som färdas med bil.¹⁰ Dessa individer stoppas.¹¹ Polisen avlägsnar saker som anses ge makt och status till den kriminelle.¹² I de fall där polisen saknar möjligheten används istället kronofogdemyndighetens behörighet till att avlägsna egendom.¹³ Detta sker genom att kronofogdemyndigheten kontrollerar ifall personen som har stoppats har några skulder.¹⁴ I sådana fall kan kronofogden utmäta egendom, de så kallade ”statusprylarna”.¹⁵ Polisen har med en inspektör från kronofogdemyndigheten på plats när kontrollerna utförs.¹⁶ Detta på grund av att utmätning av egendom inte kan ske på distans.¹⁷ Kronofogdemyndigheten har behörighet att mäta ut egendom, vilket polisen inte har.¹⁸ Samverkan blir därav en nyckelfaktor i insatsen och är ett måste för att insatsen ska fungera.

Det finns två anledningar till att polisen vill avlägsna värdefulla privata föremål från individer med koppling till den organiserade brottsligheten. Den ena anledningen är att Stockholm bli mindre attraktiv att befinna sig i utan värdefulla privata föremål.¹⁹ Det är i Stockholm som kriminella individer vill visa upp sin

¹ Muntlig kommunikation Henrik Ahlström 02-03-2017

² Ibid.

³ Muntlig kommunikation Henrik Ahlström 06-04-2017

⁴ Ibid.

⁵ Muntlig kommunikation Henrik Ahlström 02-03-2017

⁶ Ibid.

⁷ Ibid.

⁸ Ibid.

⁹ Ibid.

¹⁰ Ibid.

¹¹ Ibid.

¹² Ibid.

¹³ Ibid.

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Ibid.

¹⁶ Ibid.

¹⁷ Ibid.

¹⁸ Ibid.

¹⁹ Ibid.

makt, framgång och status i.²⁰ Den andra anledningen är att ungdomar tenderar att befinna sig inne i Stockholm.²¹ Kriminella använder sina värdefulla privata föremål, som nämnt ovan, för att locka unga till att gå med i deras nätverk.²²

Teoretiskt ramverk

Det teoretiska ramverket belyser interventionsteorin för Norrmalmspolisens samverkansinsats med kronofogdemyndigheten och två kriminologiska teorier. Interventionsteorin är ett värdefullt hjälpmedel vid utvärdering och belyses i sin helhet nedan. Rutinaktivitetsteorin och SAT har båda en utgångspunkt i individers rörelse i miljö och hur en påverkan av miljön kan förändra brottsligheten. Insatsen som granskas i denna uppsats har sin utgångspunkt i miljön. De kriminologiska teorierna har valts att användas i uppsatsen på grund av deras miljöperspektiv. I diskussionsdelen används teorierna till att kunna diskutera resultatet både utifrån teori och empiri. Detta utförs för att få en helhetsbild ur olika perspektiv.

Interventionsteori

Vedung (2009) menar att interventionsteorin är ett värdefullt hjälpmedel när utvärderingar genomförs. I denna studie ska en kritisk granskning ske av Norrmalmspolisens samverkansinsats med kronofogdemyndigheten. Utgångspunkten för en interventionsteori är att ta fram de delar i insatsen som grundaren till insatsen hade som vision när insatsen skapades (a a). Detta kan till exempel vara ett önskat utfall (a a). Vedung (2009) menar att interventionsteorin ger en förståelse för själva insatsen, ett teoretiskt ramverk. Enligt Vedung (2009) är det viktigt att ha förståelse över att interventionsteorin inte är en beskrivning av hur den verkliga insatsen ser ut. Interventionsteorin belyser enbart vad tanken är att insatsen ska leda till och hur insatsen ska se ut (a a). En interventionsteori är ett betydelsefullt hjälpmedel, eftersom interventionsteorin bidrar bland annat med att peka ut mer eller mindre viktiga åtgärder på den berörda insatsen (a a). Ett annat exempel är att interventionsteorin kan ta fram lämpliga frågeställningar alternativt justera frågeställningen till den bättre (a a). Detta är viktiga hjälpmedel som kan användas för att uppfylla studiens syfte med att förbättra och utveckla polisens brottsförebyggande och trygghetsskapande arbete.

Interventionsteorin, enligt Vedung (2009), belyser en viss rationalitet. Detta innebär att det finns en utgångspunkt i att alla individer i insatsen kommer att handla rationellt (a a). Individer handlar dock inte rationellt, vilket är något som bör finnas i åtanke (a a). En insats är inte anpassad till att fylla ut en interventionsteori, enligt Vedung (2009). Det är upp till författaren att tolka och fylla ut eventuella kunskapsluckor som insatsen saknar för att skapa en förståelse för sina läsare (a a). Det finns tre olika synsätt som en interventionsteori kan tolkas efter (a a). I detta fall kommer ett synsätt som innefattar inverkansteori och värdeteori att användas. Detta val har utförts på grund av att det var de synsätt som ansågs passa bäst in på insatsen.

I ett första skede ska insatsens information struktureras upp och tolkas, enligt Vedung (2009). Målet med samverkansinsatsen är att minska nyrekrytering till kriminella gäng. Det är Polisen i Norrmalm och kronofogdemyndigheten som ska uppfylla målet med insatsen. Insatsen ämnar till att stoppa samtliga individer som

²⁰ Muntlig kommunikation Henrik Ahlström 02-03-2017

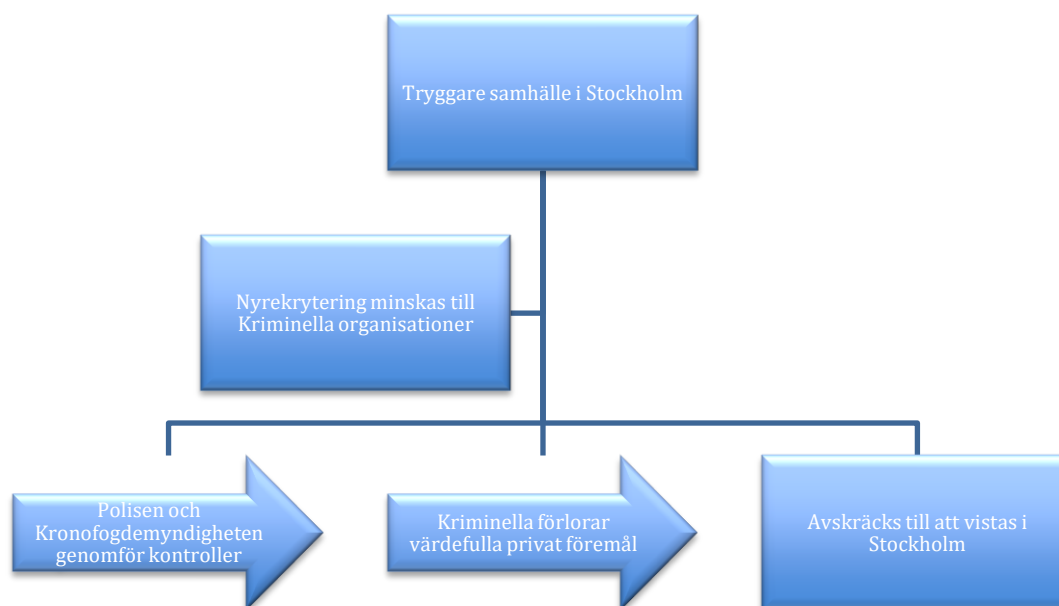
²¹ Ibid.

²² Ibid.

anses som grovt kriminella och färdas i bil på väg in i Stockholm. När dessa individer har stoppats avlägsnas i den mån det går värdefulla privata föremål som belyser makt. Polisen vill nå ut till de kriminella individer som bedriver påverkan på utsatta individer. Detta innebär att de kriminella individerna är slutmottagarna för insatsen. Utfallet som eftersträvas är att de kriminella som förlorar sina privata värdefulla föremål, genom insatsen, avskräcks från att vistas i Stockholm. Detta utfall leder till att individer inte längre kan bli rekryterade inne i Stockholm, vilket i sig innebär att färre individer blir rekryterade till kriminella gäng och organisationer. När kriminella individer inte befinner sig inne i Stockholm och rekryterar individer ökar tryggheten i samhället.

Värdeteorin kan användas på följande sätt för att beskriva insatsen:

- Insatsen beslutas att genomföras. Detta kan leda till att kontroller för att stoppa och kontrollera grovt kriminella individer på väg in i Stockholm införs.
- Om detta sker, så kan eventuellt värdefulla privata föremål som ger status och makt avlägsnas från de kriminella individerna.
- Om avlägsnandet av värdefulla föremål sker, så kan attraktionskraften för att vistas inne i Stockholm minska för dessa individer.
- Om attraktionskraften för att vistas inne i Stockholm sker för det grovt kriminella individerna, så kan nyrekryteringen av individer minska.
- Om nyrekryteringen av individer minskar, så kan tryggheten i Stockholm öka.

Rutinaktivitetsteorin

Cohen & Felson (1979) utvecklade Rutinaktivitetsteorin, grunden till teorin är analyser av brottsliga trender. Författarna har valt att inte ha en utgångspunkt i olika faktorer hos gärningspersonen utan Rutinaktivitetsteorin har sin utgångspunkt i individers rutinaktiviteter (a a). En rutinaktivitet uppstår där individen rör sig, detta kan till exempel vara i hemmet eller på arbetet men kan även innefatta fritidsaktiviteter (a a). Det krävs en motiverad gärningsman, avsaknad av kapabla vaktare och ett attraktivt brottsoffer för att ett brott ska kunna begås, enligt Cohen & Felson (1979). Någon av dessa tre faktorer behöver åtgärdas för att motverka brott enligt teorin (a a). En motiverad gärningsman är en individ som är villig till att begå brottsliga handlingar (a a). Ett attraktivt offer, ses

utifrån gärningsmannens perspektiv (Cohen & Felson 1979). Individer som är lättillgängliga ses som mer attraktiva offer, enligt Cohen & Felson (1979). Ett lättillgängligt offer är till exempel handikappade eller ogifta (a a). Kapabla väktare är individer eller övriga föremål som kan verka avskräckande (a a). Detta kan vara både poliser och kameraövervakning, men även vuxna individer eller lagar (a a).

Rutinaktiviteter, som nämnt ovan, är områden som individen rör sig i (Cohen & Felson 1979). När individen förändrar sina rutinaktiviteter genom att till exempel ta en annan väg till arbetet, förändras även risken för att både begå brott och för att bli utsatt för brott (a a). Det andra området individen väljer att befinna sig i kan till exempel vara ett område där fler kapabla väktare finns eller ett område där individen ses som mer attraktiv av gärningspersonen (a a). Cohen & Felson (1979) menar att både tid, plats och sammanhang har en viktig del i fall individen kommer att bli utsatt eller inte. Detta beror på att vissa tider på dygnet genererar i fler brott till exempel (a a). En specifik plats kan vara mer utsatt än en annan (a a).

SAT (Situationell handlingsteorin)

SAT är en integrerad teori, vilket innebär att teorin har två olika utgångspunkter miljön och individen (Wikström 2010). Wikström (2010) menar att utan en miljö kan individen inte begå kriminella handlingar. En individ kan inte heller agera i ett socialt vakuum (a a). Wikström (2010) utvecklade inte SAT till att förklara varför vissa individer begår brott. Teorin utvecklades till att förklarar varför vissa individer väljer att bryta mot samhällets moralregler. Detta utfördes för att kunna förklara brott i olika länder och brott som har varit lagliga men som inte är det längre (a a).

Individen väljer att bryta moralregler antingen genom en vana eller att de ser brott som ett lämpligt handlingsalternativ (Wikström 2010). Orsaken till att en individ ser brott som ett handlingsalternativ ligger i individens moralvärderingar (a a). Självkontroll påverkar enbart individen när den ser brott som ett handlingsalternativ och antingen väljer att agera ut eller inte. Wikström (2010) belyser även vikten av motivation i SAT. Motivation delas upp i två delar, frestelse och provokation. Frestelse uppstår när personen ser en möjlighet att få något som denne vill ha eller en möjlighet att fullfölja något som personen har lovat alternativt åtagit sig. Provokation uppstår när en individ upplever ilska utifrån något som denne har upplevt.

Det är i kombination med miljön som en individ kan komma att begå brottsliga handlingar eller inte (Wikström 2010). Miljöns påverkan utifrån SAT ser olika ut från person till person (a a). En individ har olika moralvärderingar och beroende på sina värderingar samt tidigare upplevelser i olika miljöer reagerar individer olika i samma miljö (a a). Individer rör sig inom ett "aktivitetsfält" enligt teorin (a a). Aktivitetsfältet innebär den miljö som individen befinner sig i och blir därav utsatt för denna miljö (a a). I teorin benämns vissa miljöer som kriminogena (a a). Om en miljö anses som kriminogen eller inte beror på miljöns moralkontext (a a). I det miljöer med en lägre moralkontext är risken större för att brottslighet ska ske samt att individerna i denna miljö får en vanemässig syn på brott (a a). Miljön skapar möjligheter för individen att begå brott men även möjligheter för att avhålla sig (a a). En extern faktor som kan påverka individen att inte begå brott är risken för att bli gripen (a a).

METOD

Denna litteraturöversikt ämnar till att ta fram empiri till insatsen som lokalpolisområdet Norrmalm i Stockholm utvecklade tillsammans med kronofogdemyndigheten. Målet för insatsen är att motverka nyrekrytering till kriminella gäng.²³ Insatsen har även som mål att minska hanteringen av vapen och narkotika i Stockholms centrala delar med en koncentration till krogmiljöer.²⁴ Detta menar Polisen ska skapa en tryggare nattmiljö för samhället.²⁵ Utifrån frågeställningen har en systematisk litteraturöversikt valts att användas som metod. Enligt Friberg (2012) ämnar en systematisk litteraturöversikt till att ge en kunskapsöversikt på ett speciellt område. Detta innebär att forskning på området systematiskt tas fram och sedan studeras (a a). Det som eftersträvas med litteraturöversikten är att systematiskt finna empiri på insatsen med en utgångspunkt från interventionsteorin. Litteraturöversikten som följer belyser enbart den insats som har målet att minska nyrekryteringen till kriminella gäng. Avgränsningen har utförts eftersom det är i denna insats som samverkan med kronofogdemyndigheten sker. De andra insatserna med det övergripande målet att öka tryggheten har utförts i samverkan med andra polisområden i Stockholm och har andra metoder. I metoddelen nedan beskrivs tillvägagångssättet med en systematisk litteraturöversikt. Den systematiska litteraturöversikt som genomförts beskrivs ingående nedan. Detta för att översikten ska gå att replikeras av utomstående.

Systematisk litteraturöversikt

En systematisk litteraturöversikt kan ha många olika syften, enligt Friberg (2012). Den kan ämnas till att skapa en översikt på ett kunskapsområde eller vara ett fristående arbete som ämnar till att skapa kunskap (a a). Backman (2008) menar att översikter på forskning behövs i större utsträckning nu än vad de har behövts tidigare. Detta beror på att mer forskning utförs nu och därav är behovet större för översikter (a a). En litteraturöversikt ska hålla samma standard som övriga forskningsmetoder (a a). Forsberg & Wengström (2008) är noga med att belysa att litteratur som används till översikten ska hålla en hög kvalitet. Detta för att bibehålla en reliabilitet, alltså att få en tillförlitlighet till studierna (Bryman 2002). Backman (2012) tillägger att det enbart är artiklar från ursprungskällan som ska förekomma i en litteraturöversikt.

Riktlinjerna för en systematisk litteraturöversikt, enligt Friberg (2012) är att översikten måste baseras på ett systematiskt urval av texter inom ett avgränsat område. Studierna som används i en litteraturöversikt kan vara av både kvalitativ ansats som av kvantitativ (Forsberg & Wengström 2008). Den litteratur som kommer att ligga till grund för översikten ska dock kvalitét granskas innan användning (Friberg 2012). Detta utförs dels för att kontrollera att studierna har följt gällande etiska riktlinjer och för att kontrollera att studierna går att replikera (a a). En litteraturöversikt kräver ett systematiskt arbetssätt genom hela arbetet för att få en hög reliabilitet (a a). Det vill säga att studien kan genomföras flertalet gånger och få samma resultat samtliga gånger (Bryman 2002).

²³ Muntlig kommunikation Henrik Ahlström 06-04-2017

²⁴ Ibid.

²⁵ Ibid.

Friberg (2012) menar att ett problemområde måste identifieras och en problemformulering måste formuleras innan litteraturöversikten kan genomföras. Syftet och frågeställningen är grunden till översikten (a a). Det sker en avgränsning utifrån frågeställningen och beslut sker gällande vilka inklusionskriterier samt exklusionskriterier som ska gälla (Forsberg & Wengström 2008). Ett urval sker av databaser och relevanta sökord tas fram (a a). Ett användbart sökord ger träffar på artiklar, men ger inte för många träffar (a a). Databaser används för att frambringa relevant litteratur på valt problemområde (Backman 2008). En sökning på databaser anses som en effektiv och resurssparande metod, både ur ett tidsperspektiv som ur ett ekonomiskt perspektiv (a a). Två eller flera databaser används för att ge en heltäckande bild (a a). Backman (2008) menar att en databas inte täcker in tillräckligt många studier. Den allra senaste forskningen kommer inte att vara med i undersökningen, på grund av fördröjning vid publicering (a a). Detta är något som författaren är medveten om.

Ett första steg efter databassökningen är att få en överblick av artiklarna (Friberg 2012). Detta sker genom en läsning av artiklarnas abstracts (a a). En gallring sker sedan av artiklarna (a a). Läsningen och rensningen måste utföras med ett kritiskt öga, enligt Friberg (2012). Detta för att minimera risken att fånga information som inte eftersträvas (a a). Det sker en bortrensning av artiklar under läsningens gång, utgångspunkten är inklusionskriterier samt exklusionskriterier (a a). Det krävs även att författaren tar hänsyn till studiens etik och att studierna korrelerar med litteraturöversiktens syfte (a a). Det ska ske en motivering av författaren varför vissa av artiklarna väljs bort (Forsberg & Wengström 2008). Detta för att studien ska få en replikerbarhet och bli tydlig för läsaren (a a). Författaren behöver även vara medveten om att denne har en förförståelse sedan tidigare (Backman 2008). Problemet med detta är att författaren undermedvetet kan påverka urvalet som utförs (a a). Detta innebär att författaren undermedvetet kan välja artiklar som stödjer författarens ståndpunkt och inte artiklar som besvarar frågeställningen (a a). Alla artiklar som är inom inklusionskriterierna på valt problemområde ska finnas i översikten (Forsberg & Wengström 2012). Det förekommer inga riktlinjer om hur många artiklar som ska ligga till grund för en litteraturöversikt (a a). Alla utvalda artiklar ska ha lästs igenom när analysen utförs (Friberg 2012). Artiklarna ska sedan sammanställas, där likheter samt skillnader ska belysas (a a). Problematiken som kan uppstå enligt Backman (2008) är att två likvärdiga studier motsäger sig i sitt resultat. En litteraturöversikt avslutas med en presentation av resultatet (Friberg 2012).

Inkluderingskriterier och exkluderingskriterier

Det första inkluderingskriteriet innefattar artiklarnas kvalitet. De studier som ingår i översikten är ”peer reviewed”. Detta för att säkerställa kvalitén på undersökningen. De studier som är ”peer reviewed” är granskade av forskare som inte själva har varit inblandade i undersökningen. Detta medför även att studierna har publicerats och håller en hög standard.

Det första exkluderingskriteriet berör studier som inte innefattat det svenska eller engelska språket. De artiklar som uppkommit i sökningen och skrivits på ett annat språk har exkluderats. Detta beror på författarens språkbarriär. Det andra exkluderingskriteriet berör de artiklar som inte gick att få tillgång till i sin helhet online. Dessa artiklar har valts att exkludera från översikten på grund av tidsbrist. Det tar tid att manuellt beställa artiklar och att sedan få dessa hemskickade. En

övergripande sökning på flertalet olika ord genomfördes, vilket genererade i flertalet sökningar i valda databaser. En begränsning gjordes vid 60 artikelträffar. Begränsningen utfördes på grund av att författaren skulle hinna gå igenom samtliga ords träffar och antalet 60 ansågs som en lämplig gräns. När sökträffarna genererade i flera träffar förfinades sökningen. Detta beskrivs i sin helhet nedan. De artiklar som saknade rubrik exkluderades från litteraturöversikten. Det ansågs som för resurskrävande att läsa alla abstracts på dessa artiklar.

Artiklar som inkluderades i litteraturöversikten behövde ha ett visst innehåll. Interventionsteorin är utgångspunkten för vad som skulle inkluderas. Till exempel inkluderades artiklar som belyste samverkan med polisen. De artiklar som belyste samverkan mellan andra aktörer exkluderades. Detta utfördes för att polisen är en av huvudaktörerna i insatsen som granskas. Ett annat exempel är att de studier som inte belyste någon form av intervention exkluderades från översikten. Detta gällde dock inte litteraturöversikter. Insatsen som granskas i uppsatsen har ett miljöperspektiv och artiklar som saknade en koncentration på miljön exkluderades. Kravet på innehåll användes för att effektivt kunna få fram lämplig information till litteraturöversikten.

Databas urval

Databaserna, SAGE Journals och SwePub har valts utifrån Malmö Högskolas ämnesguide i Kriminologi (Malmö Högskola 2017). Det är Malmö Högskolas bibliotek som tagit fram lämpliga databaser till varje ämnesområde och därefter skapat en ämnesguide tillgänglig för studenterna (a a). SAGE Journals är en databas som samlar artiklar inom samhällsvetenskapen (a a). SwePub är en databas som samlar all litteratur som publicerats via Svenska lärosäten (a a). Databaserna valdes för att de har en utgångspunkt i samhällsvetenskapen (a a). Grundidén i gällande litteraturöversikten var att ha två utgångspunkter, en översikt över den nationella forskningen och en översikt över den internationella forskningen. Litteraturöversikten genererade dock inte i tillräckligt många artiklar för att kunna skilja på ett nationellt och ett internationellt perspektiv. SwePub valdes för att täcka den nationella utgångspunkten, medan SAGE Journals valdes för att täcka den internationella utgångspunkten. Databaserna kommer att komplettera varandra, utifrån antagandet att en publikation från en Svensk högskola inte behöver vara en studie som utförts i Sverige.

En tredje databas, ProQuest, valdes att användas på grund av den bristfälliga forskningen som SAGE Journals och SwePub genererade fram. ProQuest är en databas som innehåller nio olika databaser, vilket innebär att databasen täcker ett stort område av forskning. Detta är anledningen till varför ProQuest valdes som en kompletterande databas. ProQuest innefattar databaser som Malmö Högskolas bibliotek tagit fram som lämpliga databaser till ämnesområdet Kriminologi (Malmö Högskola 2017).

Genomförande litteraturöversikt

Innan genomförandet av litteraturöversikten valdes sökord ut. Dessa sökord valdes utifrån interventionsteorin. I ett första skede valdes 16 svenska sökord ut och 22 engelska sökord (se bilaga 1). Det stora antalet sökord valdes för att kunna ge en så övergripande bild som möjligt på kunskapsområdet. Grundidén till detta var att en studie om till exempel samverkan kan vara relevant att använda trots att den inte använder samma aktörer som insatsen. I ett senare skede kompletterades sökorden med två svenska sökord och fyra engelska sökord (se bilaga 1).

Den första sökningen som utfördes, genomfördes på SwePub. Utifrån inkluderingskriterier och exkluderingskriterier fylldes följande ikoner i ”tillgänglig online” och ”refereegranskad”. SwePub beskriver ”refereegranskad” som artiklar som har dels granskats av oberoende forskare på ämnet och dels ansetts ha en tillräckligt hög standard för publikation (SwePub 2017). Detta innebär att artiklar från SwePub inte behöver ha publicerats, men ändå kommit med i urvalet. De båda ikonerna måste fyllas i manuellt inför varje sökning. Det språkliga kriteriet togs det ingen hänsyn till när sökningarna genomfördes på SwePub. Detta berodde på att det inte gick att välja artiklar från två olika språk eller exkludera språk. De artiklar som inte hade en titel på Engelska eller Svenska förbisågs.

En inledande sökningen genomfördes på alla de svenska sökorden. I de fall sökorden gav träff lästes rubrikerna igenom. Det var tre sökord som översteg 60 träffar som var exkluderingskriteriet för att inte läsa igenom titlarna. Sökorden var samverkan, samarbete och kontroll. Dessa sökords titlar valdes att läsas igenom ändå, fastän de översteg 60 sökträffar. Detta berodde på att det inte fanns något lämpligt avgränsnings sökord, eftersom sökorden ”polis” och ”kronofogdemyndigheten” genererade i få träffar. Utifrån sökningen valdes enbart en artikel ut för vidare granskning efter läsning av abstracten. Sökordet som genererade ut i den valda artikeln var ”samverkan”.

Den andra sökningen skedde i SwePub med de engelska sökorden. I sökningen användes samma inställningar som med den sökning som skedde med de svenska orden, även samma inkluderings – och exkluderingskriterier. Det var 11 sökord av 22 som gav mer än 60 träffar. ”Police” var ett av dessa sökord och parades ihop med resterande av sökorden. Detta för att polisen anses som en ledande aktör i insatsen som ligger till grund för litteratursökningen. De sökord som togs fram som synonymer till ”police” gav inte fler träffar än 60 och behövde då inte testas mot de sökord som gav mer än 60 träffar. Utifrån sökningarna som skedde på de engelska sökorden i SwePub valdes 3 artiklar ut för granskning efter läsning av abstracten. De sökord som genererade i träffar var ”police” och ”cooperation” samt ”police” och ”surveillance”.

Artiklarna som valdes placerades in i mappar. Huvudmapparna var märkta utifrån databaserna och i varje mapp fanns mappar med sökorden. De artiklar som valdes placerades in i den mapp som överensstämde med sökningen. Till exempel SwePub (databasen) -> ”samverkan” (sökordet). Detta utfördes för att bibehålla en systematik genom hela litteraturöversikten.

Den tredje sökningen som skedde utfördes i databasen SAGE Journals. Inga inställningar utfördes när det svenska sökorden söktes på. Detta på grund av att SAGE Journals hävdar att alla artiklar i deras databas ska ha publicerats eller håller en tillräckligt hög standard för publikation. Det var 6 sökord av 16 som genererade i fler träffar än 60. Ett av dessa sökord var ”polis”. De resterande 5 sökorden kombinerades med ”polis” för att få en avgränsning. Det var enbart sökorden ”polis” och ”samverkan” som genererade i en artikel för vidare läsning.

Den fjärde sökningen som utfördes skedde i SAGE Journals, innefattade de engelska sökorden. De engelska sökorden gav många sökträffar. En lämplig avgränsning genererade i att sökorden skulle finnas i artikelns abstract. I

sökningen där de svenska sökorden användes behövde sökorden enbart finnas någonstans i artikeln. Det var enbart två av de engelska sökorden som gav artikelträffar under 60 träffar. Resterande sökord kombinerades i olika kombinationer för att skära ner på antalet träffar. I denna sökning användes flertalet kombinationer med en utgångspunkt från huvudaktörerna av insatsen, polisen och kronofogdemyndigheten. Det vill säga att något av sökorden för huvudaktörerna kombinerades med resterande ord. Trots kombinationen av två sökord genererade vissa av sökningarna fortfarande för många artikelträffar. Denna problematik löstes genom att nya sökord togs fram (se bilaga 1). Det togs fram fyra engelska sökord och två svenska sökord. Dessa sökord söktes först igenom enskilt och sedan i kombination med huvudaktörerna. Detta utfördes för att få samma utfall som med tidigare sökord. Sökorden "prevention" och "intervention" fick tilläggas som ett tredje ord för att avgränsa artikelträffarna på de artikelträffar som översteg 60 träffar. Det var tre olika kombinationer med tre sökord som översteg 60 träffar. Två av dessa sökkombinationer översteg 100 olika träffar och avgränsades med ett fjärde ord "crime". Den tredje sökkombinationen översteg inte 100 träffar och därav skedde en manuell genomgång av samtliga sökträffar.

De nya sökorden användes även till en kompletterande sökning i databasen SwePub. Detta utfördes för att samma sökningar skulle ha skett i båda databaserna. Under sökningarnas gång förekom vissa problem. Ett av problemen var att det inte uppkom någon titel utan enbart författarens namn. När detta problem uppstod valdes artikeln bort. I båda databaserna gick det inte att få tillgång till artikelns abstract. Detta problem löstes genom att hela artikeln laddades ner för att sedan läsa artikelns abstract eller inledning. Ett tredje problem som enbart uppstod i SAGE Journals vara att vissa av artiklarna inte gick att få tillgängliga i sin helhet. Dessa artiklar exkluderades utifrån exkluderingskriterierna.

Artiklar som valdes för vidare läsning av abstracten skulle innefatta en tydlig koppling till insatsen. Det strategiska tänkandet fick anpassas inför varje sökord. I de fall där sökordet "samverkan" eller synonymer till ordet användes letades kopplingar från insatsens samverkans aspekter till titeln. Detta tankesätt gällde med alla sökord. Denna metod användes för att en relevant artikel till litteraturöversikten inte behövde stämma helt överens med insatsen. De flesta artiklar som sorterades bort efter läsning av abstracten var på grund av att det inte fanns en koppling till insatsen eller att det inte förekom någon beskrivning av en prevention.

Det valdes totalt ut 19 artiklar för granskning. Majoriteten av artiklarna hittades i databasen SAGE Journals. Artiklarna skummades igenom och 6 artiklar togs bort. Detta berodde i majoritet på att artiklarna inte beskrev någon preventiv insats utan beskrev enbart den organiserade brottsligheten till exempel. De återstående 13 artiklarna lästes noggrant igenom i sin helhet. Tre av artiklarna valdes att exkludera från översikten. Två av artiklarna utvärderade inte samverkan i insatsen som de empiriskt testade utan enbart de andra delarna av insatserna, som inte var relevant till den gällande litteraturöversikten. Den tredje artikeln exkluderades på grund av att den saknade relevanta kopplingar till insatsen som ligger till grund för gällande litteraturöversikt. Denna artikel utvärderade en drogprevention.

Resultatet bestod enbart av 10 artiklar där en majoritet av artiklarna beskrev samverkan (7 av 10). En kompletterande sökning valdes därav att utföras. Denna sökning genomfördes i databasen ProQuest och skedde för att stärka resultatet. Utifrån valda exkluderingskriterier markerades ”peer reviewed” och ”tillgänglig online” innan sökningen påbörjades. Sökningarna som genomfördes i ProQuest avgränsades genom att sökorden skulle finnas i artiklarnas abstract. I sökningen som skedde i ProQuest valdes de svenska sökorden att exkluderas och vissa av de engelska synonymerna användes inte. Detta utfördes på grund av att vissa synonymer i tidigare sökningar inte genererat i några relevanta artiklar. I ProQuest genomfördes totalt 15 sökningar. Dessa sökningar genererade i att fem artiklar lästes i sin helhet. Tre av dessa artiklar exkluderades. En artikel exkluderades på grund av att den enbart beskrev den organiserade brottsligheten. De andra två artiklarna exkluderades på grund av att de inte beskrev någon intervention.

En manuell genomgång av litteratur skedde även för att komplettera och stärka resultatet. Sidan ”Center for Evidence – Based Crime Policy” användes för den manuella genomgången. Denna webbsida har bland annat samlat litteratur inom ”Evidence – based policing” alltså polisarbete som har empirisk stöd. Detta är anledningen till varför just sidan ”Center for Evidence – Based Crime Policy” valdes. Under fliken ”Evidence – based policing” lästes samtliga publikationer igenom. Totalt valdes tre artiklar ut för läsning av abstract utifrån artiklarnas titlar. Ingen av artiklarna lämpade sig innehållsmässigt till följande litteraturoversikt och exkluderades därav.

Material

Resultatet består av 12 olika artiklar. Det är 8 av 12 artiklar som har en koncentration på samverkan. Artiklarna har ett spann mellan 1998 och 2017. I litteraturoversikten är en majoritet av artiklarna originalartiklar, 10 av 12. Det är två av artiklarna som utgår ifrån en svenskkontext. USA, Kanada, Australien och England är övriga länder som resultatet har sin utgångspunkt ifrån. Det är fyra av artiklarna som är av kvantitativ art, tre som är av kvalitativ art och tre som är av en blandning av kvantitativ och kvalitativ forskning. Två av artiklarna använder enkäter som metod i deras studier. Tre studier använder sig av intervjuer som metod och tre studier jämförde interventionsplatsen/gruppen med ett kontrollområde/grupp. Se bilaga 3 för en noggrannare sammanfattning av litteraturoversiktens artiklar.

Etiskt övervägande

Forskningsetik handlar om förhållningssättet mellan forskning och etik (Vetenskapsrådet 2011). Vetenskapsrådet (2011) menar att etik inom forskning handlar om att som forskare ta hänsyn till olika intressen. Det finns ett kunskapsintresse och ett integritetsintresse till exempel (a a). Dessa två intressen kan stå i konflikt med varandra (a a). Ny kunskap eftersträvas, eftersom den nya kunskapen bidrar till att olika områden utvecklas (a a). Vetenskapsrådet (2011) menar att trots att nyutveckling är önskvärt måste hänsyn tas till individen. Integritetsintresset verkar som ett skydd till individen för att forskningen inte ska åstadkomma denne skada (a a). Det är dock inte möjligt, enligt Vetenskapsrådet (2011), att individen inte påverkas överhuvudtaget vid forskning. Ingen ny kunskap skulle frambringas i sådana fall (a a). Problematiken som uppstår är vilket intresse som forskaren ska ta mest hänsyn till, risken för individen jämfört med uppkomsten av ny kunskap (a a). Riskerna som finns varierar från varje forskningsområde och varje projekt (a a). En forskare påverkar inte enbart de

individer som ingår i projekten utan även alla som kan ta del av resultatet (Vetenskapsrådet 2011). Vetenskapsrådet (2011) menar att till exempel ett negativt resultat av forskningen kan gynna vissa individer. I följande uppsats kan en ingående beskrivning av samverkansinsatsen gynna kriminella individer och på så vis påverka polisens insatser på ett negativt sätt. Därav beskrivs inte Norrmalmspolisens samverkansinsats med kronofogdemyndigheten på ett mer detaljerat sätt än hur den framställs i följande uppsats. Till exempel beskrivs inte vilken tidpunkt insatsen sker, på vilka platser eller liknade.

Vetenskapsrådet (2011) förespråkar att en forskare ska uppträda enligt vissa riktlinjer. Dessa riktlinjer har hänsyn tagits till i utförandet av denna uppsats. En av riktlinjerna är att forskaren alltid ska eftersträva en hög kvalitet på sin forskning samt alltid göra sitt bästa (a a). Följande studie är en litteraturöversikt, där insamling av empirisk forskning sker. Vetenskapsrådet (2011) menar att vid insamling av empirisk data bör studien utföras systematiskt, noggrant och en granskning av allt material bör utföras. Detta krävs för att studien ska få en tillräckligt hög kvalitet (a a). Forskaren ska inte uppvisa falska resultat om sin forskning, inte stjåla andras forskning och vara rättvis när en bedömning av andras verk utförs (a a). Vetenskapsrådet (2011) fortsätter med sina riktlinjer och menar att forskaren bör vara öppen i sina redovisningar. En god forskare strävar efter att inte skada levande ting, har en bra ordning på sin forskning och kan kritiskt granska sig själv (a a).

Etikprövning behöver utföras när ny forskning ska produceras (Vetenskapsrådet 2011). Vetenskapsrådet (2011) har två utgångspunkter när det gäller krav på etikprövning. Det ena kravet innebär att forskningen inte kommer att innebära fysiskt angrepp på försökspersonerna eller att metoden ämnar till att påverka försökspersonerna på något vis. Försökspersonerna får heller inte utsättas för risken att kunna komma till skada eller att studien utförs på materiel som kan knyta en enskild individ till forskningsprojektet (a a). Det andra kravet innefattar känsliga personuppgifter, enligt Vetenskapsrådet (2011). Känsliga personuppgifter innebär till exempel frågor om individens politiska ställning eller insamling av domar (a a). Följande studie berör inte någon av de två ovanstående punkterna och en etikprövning har därav inte utförts. En litteraturstudie använder sig enbart av redan befintlig forskning där en etikprövning på varje studie redan ska ha skett enligt forskningsleden.

RESULTAT

I följande resultat belyses två huvudpunkter, ”Hur ska arbetet ske mot den organiserade brottsligheten?” och ”Vem är polisens bästa samverkanspartner?”. ”Hur ska arbetet ske mot den organiserade brottsligheten?” belyser utifrån empirin den organiserade brottsligheten i allmänhet, evidensbaserad prevention och den organiserade brottsligheten utifrån ett penningtvättsperspektiv. Stycket avslutas med en beskrivning av två brottspreventiva projekt. Ena projektet riktade sig mot ett kriminellt nätverk och det andra projektet riktade sig mot villkorligt frigivna ungdomar. Det sistnämnda projektet har en utgångspunkt i en polisiär kontroll över ungdomarna. ”Vem är polisens bästa samverkanspartner?” belyser samverkansinsatser, möjligheter och problem med samverkan utifrån empiri.

Hur ska arbetet ske mot den organiserade brottsligheten?

Kirby & Nailer (2013) menar att den organiserade brottsligheten är komplex och saknar en konkret definition. Ibland förklaras den organiserade brottsligheten utifrån specifika brottstyper och ibland utifrån hur nätverket ser ut (a a). Den organiserade brottsligheten har på senare år ökat i styrka och i inflytande (Hicks 1998). Detta beror på bland annat tekniken, men även på att det finns en global media enligt Hicks (1998). Ekonomin är en faktor som gynnar den organiserade brottsligheten (a a). När köpbehovet hos konsumenter ökar leder det till en ökad marknad som kan gynna den organiserade brottsligheten (a a). Det finns flertalet brott som sker fristående och som inte kan kopplas till den organiserade brottsligheten (a a). Hicks (1998) menar dock att många brott förbises som borde ha kopplats till den organiserade brottsligheten. Småbrott som genomförs av enskilda individer utför dessa på uppdrag av olika kriminella nätverk (a a). Dessa individer ser det kriminella gänget som en familj (a a). Individerna får både stöd, ekonomiska resurser och en tillhörighet i ett gäng (a a). Hicks (1998) menar att det finns en växande vilja bland ungdomar att befinna sig i kriminella gäng. Detta gäller inte enbart unga som ligger mest till risk utan unga från samtliga sociala klasser (a a). I medel- och överklassen är det faktorn att den unga får en alternativ familj som lockar (a a).

Hicks (1998) menar att polisens insatser mot den organiserade brottsligheten har misslyckats på grund av att polisen inte verkar tillräckligt mycket strategiskt. Interventioner som inte omfattas med tillräcklig bakgrundsinformation innan dessa används är ett exempel (a a). I fall polisen inte vet orsaken till problemet, får insatsen i det flesta fall inget eller mycket litet utfall (a a). Polisen måste agera lokalt men ha ett globalt perspektiv i sinnet för att enligt Hicks (1998) kunna motverka den organiserade brottsligheten. Kirby & Nailer (2013) menar att polisen är duktiga på att ta fram en gedigen bakgrundsinformation när det gäller den organiserade brottsligheten, men slutresultaten faller ändå. Det krävs en effektivare strategi från polisen för att kunna motverka den organiserade brottsligheten (a a). Kirby & Nailer (2013) menar att polisen ska använda sig av problemorienterat polisarbete som innebär att en noggrannare analys utförs på möjligheterna att begå kriminella handlingar. Detta utförs för att effektiv prevention ska kunna utformas och införas som verkar för att stoppa möjligheterna till brott (a a).

Enligt Hicks (1998) är den prevention som har gett resultat inom polisen den metod som använder sig av specifika mål och samverkan med andra aktörer. Specifika mål innebär generellt ett arbete mot specifika individer men ett arbete mot specifika brottstyper ger även goda resultat (a a). Hicks (1998) menar att en insats som ämnar till att motverka drogproblematiken samtidigt bidrar till arbetet mot den organiserade brottsligheten. Övriga myndigheter måste i samma utsträckning som polisen koordinera sina resurser (a a). Hicks (1998) menar att även dessa aktörer måste arbeta lokalt men ha ett globalt perspektiv. Övriga aktörer har en lika viktig roll som polisen i arbetet mot den organiserade brottsligheten (a a). Hicks (1998) menar att den största faktorn till att insatser misslyckas är på grund av en bristande koordination. En lyckad insats, enligt Hicks (1998), består av en förståelse av riskfaktorer och orsaker, individer som kan påverka dessa faktorer samt en utvärdering av programmet.

Levi (2002) analyserade problematiken med penningtvätt. Penningtvätt hjälper den organiserade brottsligheten att både växa, rekrytera och utföra nya brott (a a).

Legala organisationer påverkas av det illegala penningflödet (Levi 2002). Kriminella kan inte skatta för pengar intjänade vid brottsliga handlingar, vilket leder till ännu ett brott (a a). Levi (2002) menar att en lämplig prevention för att stoppa penningtvätten är att motverka andra brottstyper för att då motverka behovet av penningtvätt (a a). En annan metod som Levi (2002) föreslår är att övervaka specifika individer. Detta bör ske i samverkan med den finansiella sektorn på grund av att det är denna myndighet som kan övervaka transaktioner (a a). Penningtvätt kostar samhället enorma summor varje år (a a). Arbetsmetoden som innebär att "följa pengarna" har använts på många olika platser och av flertalet myndigheter (a a). Levi (2002) menar att det finns andra metoder som behöver forskas på och belysas, eftersom dessa insatser kan ge goda resultat.

Kirby & Nailer (2013) analyserade ett kriminellt nätverk i deras studie. Nätverket bestod av 30 individer, där 85 % av nätverket var släkt med varandra på olika vis (a a). Det fanns fyra personer i nätverket som i majoritet stod för all brottslighet som polisen kände till (a a). Huvudgruppen av nätverket (17 personer) saknade inkomst, betalade ingen skatt och begärde ut bidrag av olika slag (a a). Interventionen som användes för att motverka nätverket bestod av samverkan som utgångspunkt (a a). Aktörer från både den privata sektorn och den statliga sektorn samverkade genom att dela information samt hjälpa varandra (a a). Interventionen gick ut på att motverka möjligheterna för att nätverket skulle kunna begå brott (a a). Kirby & Nailer (2013) menar att interventionen ledde till en ökad medvetenhet i samhället om det kriminella nätverket. Detta i sig ledde till att färre, både legala och illegala affärsbekanta, ville samarbeta med nätverket (a a). När de boende i området såg att en insats skedde mot det kriminella nätverket vågade dessa individer i större utsträckning anmäla brottsliga händelser (a a). Interventionen som användes arbetade enbart mot platser och för att förändra miljön (a a). Problematiken med en situationell prevention är att de kriminella kan begå brott vid en senare tidpunkt eller på en annan plats (a a).

Giblin (2002) utvärderade CAN, ett program för unga lagöverträdare som blivit villkorligt frigivna. CAN har en utgångspunkt i samverkan mellan polisen och övervakarna (a a). Polisen ska i första hand bidra med mer övervakning av den unge (a a). Detta genomförs genom att polisen blir tilldelad en ung lagöverträdare som polisen ska träffa någon gång i månaden (a a). CAN ska även bidra med en förebild för de unga lagöverträdarna (a a). Det är poliserna i programmet som ska verka som förebilder (a a). Giblin (2002) menar att det inte är ovanligt med insatser som innebär ökad övervakning för lagöverträdare. Tidigare forskning indikerar att de lagöverträdare som fått mer övervakning har brutit frigivningsvillkoren i högre utsträckning än kontrollgruppen (a a). Giblin (2002) testade CAN genom att använda ett randomiserat urval på villkorligt frigivna ungdomar. Interventionsgruppen och kontrollgruppen var likvärdiga (a a). Kontrollgruppen genomgick den övervakning som hade getts till samtliga ungdomar ifall CAN inte skulle använts (a a).

De lagöverträdare som fick genomgå interventionen begick nya brott i marginellt lägre utsträckning (Giblin 2002). Detta resultat var dock inte statistiskt signifikant (a a). CAN – deltagarna begick fler överträdelser på deras villkorliga frigivning än vad kontrollgruppen gjorde (a a). Resultatet var inte statistiskt signifikant (a a). Giblin (2002) menar att studien ändå stödjer den tidigare forskningen, en ökad övervakning leder till att fler överträdelser sker på den villkorliga frigivningen. Detta beror på att desto fler besök som den unge fick av antingen polis eller

övervakare, desto större odds att den unge rapporterades bryta mot villkoren på sin frigivning (Giblin 2002). Antagandet gällde för både interventionsgruppen och kontrollgruppen (a a). Giblin (2002) valde att genomföra logistiska regressioner och oddset för att individer i CAN skulle överträda frigivningsvillkoren var 210 % högre än för kontrollgruppen. Individerna var i övrigt jämställda och resultatet var statistiskt signifikant (a a). Giblin (2002) menar att det inte behöver vara programmet i sig som genererar i fler överträdelser. Det kan istället bero på att risken för att bli upptäckt är större för de individerna med mer övervakning (a a).

Vem är polisens bästa samverkans partner?

Det finns flertalet olika studier som menar att samverkan mellan myndigheter har förekommit under flertalet år (Axford & Ruddell 2009) och att samverkan är effektivt (Kim et al 2017). Samverkan har använts till att byta information, kunskap och forskning (Axford & Ruddell 2009, Yakhelf et al 2015). Detta beror på att varje myndighet har tillgång till olika sorters material (Yakhelf et al 2015). Målet med samverkan har generellt varit att öka tryggheten bland befolkningen (Axford & Ruddell 2009, Kim et al 2017, Yakhelf et al 2015). Det finns en del fördelar med samverkan mellan myndigheter men även en del nackdelar (a a). Det behövs mer forskning på den samverkan som sker mellan myndigheter (Axford & Ruddell 2009, Hicks 1998). Samverkan behöver preciseras hur den ska fungera samt hur den ska organiseras och inte enbart beskrivas att den ska användas, menar Johansson (2011). Kim et al (2017) menar att samverkan behöver belysas utifrån riskerna i högre utsträckning och inte enbart utifrån fördelarna.

Program i praktiken

Axford & Ruddell (2009) undersökte ett kanadensiskt program som ämnade till att skapa lättare informationsutbyte mellan myndigheter. Samverkan i insatsen ledde till att individer som inte anmälde sig till övervakaren var borta i färre dagar än de som inte ingick i interventionen (a a). Det skedde även en ökning i trygghet bland personalen, effektivare underrättelsearbete och större förståelse över myndigheternas olika uppgifter (a a). Utvärderingen genererade även i en insikt om att tekniken kan bidra till att bättre överkomma den organisatoriska barriären (a a). Axford & Ruddell (2009) menar att polisen inte är tillräckligt ihärdiga i deras samverkan med övriga myndigheter. Andra myndigheter har en större vilja att samverka (a a). I denna intervention ansågs träningen som skedde innan interventionen som nyckelfaktorn för en effektiv samverkan (a a). Detta förklarades genom att de båda myndigheterna hade träffats och att alla aktörer var införstådda i insatsens mål (a a). Kim et al (2017) menar att en fungerande samverkan bygger på tillit och den uppstår genom gemensam träning. Dessa tillfällen bidrar till att tidigare missförstånd och organisatoriska ”stämplar” kan korrigeras samt att ömsesidig respekt kan byggas (a a). Levi (2002) instämmer och menar att ett samarbete i ett tidigt skede utvecklas i större utsträckning till en fungerande samverkan. Yakhelf et al (2015) utvärderade ett gränsöverskridande samverkansarbete. Samverkan mellan länderna var välfungerande, eftersom de delade gemensamma mål (a a). Gemensamma satsningar mot specifika mål genomfördes som en del av projektet (a a). Yakhelf et al (2015) menar att dessa satsningar förbättrade samverkan mellan aktörerna. Detta beror framförallt på att mer tillit mellan aktörerna uppstod (a a). Projektet startades med att alla aktörer genomgick gemensamma aktiviteter så som workshops (a a).

Kim et al (2017) utförde en undersökning på individer med en chefsposition inom rättsväsendet. Enkäter skickades till 148 valda chefer och till 281 slumpmässigt

utvalda polisstationer i Pennsylvania (Kim et al 2017). Undersökningen genomfördes för att analysera attityder bland chefer om samverkan (a a). Resultatet indikerade att samtliga chefer var nöjda med samverkan och ansåg att inga konflikter mellan myndigheterna förelåg (a a). Cheferna rapporterade dock att en majoritet av personalen inte stöttade samverkan mellan myndigheter (a a). Samverkan enligt cheferna ledde till en minskad brottslighet och cheferna ansåg att samverkan var en effektiv arbetsmetod (a a). Cheferna ansåg dock inte att samverkan ledde till att lagöverträdarna behandlade övervakarna bättre (a a). En majoritet av cheferna belyste att deras arbetsuppgifter hade blivit fler på grund av samverkan (a a). De nya uppgifterna ansågs inte tillhöra deras arbetsuppgifter (a a). Studien visar att yngre chefer inom polismyndigheten samverkar i högre grad än äldre chefer (a a). Detta menar Kim et al (2017) beror på att en ny utbildning för chefer inom polisen som uppmuntrar till samverkan mellan myndigheter. Det krävs en attitydförändring om samverkan mellan myndigheter inom polisen hos framförallt den yngre generationen (a a).

Yakhelf et al (2015) utvärderade ett samverkansprojekt som bland annat innefattade Stockholmspolisens gränsbevakning. Projektet samverkade över landsgränser och med relevanta aktörer inom varje land (a a). Yakhelf et al (2015) utvärderade samverkan inom projektet och inte projektets syfte som är att motverka den gränsöverskridande brottsligheten. Den största problematiken som identifierades var rädslan för att samverkan efter projektets slut skulle upphöra (a a). Denna rädsla går ihop med att individer som är en stor del av samverkan byter arbete, vilket innebär att samverkan går förlorad (a a). Yakhelf et al (2015) identifierade även språk och olika lagar som ett hinder för samverkan. I de fall där individerna i samverkansarbetet inte kan kommunicera och förstå varandra går samverkansarbetet förlorat (a a). Språksvårigheter leder till förvirring och att felaktig information sprids (a a). Lagproblematiken som identifierades berodde generellt på att informationen inte kunde delges direkt (a a). När det gäller gränsöverskridande kriminalitet behöver informationen kunna delas snabbt över gränserna för att kunna ge ett positivt utfall (a a). Individer i projektet efterfrågade återkoppling av information i högre utsträckning (a a). Återkopplingen var önskvärd för att kunna analysera lyckade och mindre lyckade insatser (a a). Av de individer som deltog i projektet hade en majoritet samverkat sedan tidigare, dock med en avsaknad av praktiskt samverkansarbete (a a). De individer med lång erfarenhet av samverkan mellan länder menade att det fortfarande finns svårigheter med att veta vilken myndighet i vilket land som får utföra vad utifrån deras lag (a a).

Kisely et al (2010) utvärderade ett samverkansprojekt mellan polisen, akutsjukvården, övriga uttryckningsmyndigheter och psykologer. Studien använder sig av före – och eftertester samt ett kontrollområde (a a). Dessa tester utfördes ett och två år efter att insatsen implementerades (a a). Insatsens utgångspunkt var att polisen och en psykolog åkte ut gemensamt på akuta ärenden där mentala hälsoproblem förekom, alternativt fanns en psykolog med på telefon när polisen åkte ut till platsen (a a). Insatsen ledde till att polisen effektiviserade sitt arbete och halverade tiden på ärende som rörde individer med mental ohälsa (a a). Resultatet var statistiskt signifikant (a a). Kisely et al (2010) såg enbart en effektivisering av polisens arbete när det gällde ärende av mental ohälsa som inte innebar individer med självmordsbenägenhet. Utvärderingen av insatsen efter två år visade statistiskt signifikant effektivare utfört arbete av polisen på samtliga ärende jämfört med kontrollgruppen (a a). Kisely et al (2010) menar att

samverkan mellan uttryckningsenheter och psykologer ledde till både effektivare arbetsmetoder samt bättre hjälp för de individer som lider av mental ohälsa. White & Katzs (2013) utvärdering från ett annat projekt fann i likhet med Kisley et al (2010) att samverkan ledde till effektivare arbete för polisen. Polisen blev genom denna insats mindre uppringd och ekonomiska resurser sparades in (White & Katz 2013).

White & Katz (2013) utvärderade ett projekt som innefattade samverkan mellan polisen och Cirkel K – ägare. Utifrån en identifiering av var mest problematik skedde i området upptäcktes hotspots (a a). Det var Cirkel K - butiker som var mest utsatta för brott och ordningsstörningar i området (a a). Interventionen ämnade till att engagera butiksägarna och på så vis motverka brottsligheten (a a). Underrättelsearbetet som skedde identifierade återfallskriminella och en lokal television engagerades för att påverka ungas ordningsstörningar (a a). Den lokala televisionen spelade in en film som visades på alla skolor i området (a a). Filmen belyste problematiken som uppstod med ordningsstörningarna och hur dessa kunde drabba individerna i framtiden (a a). Interventionen genererade i att Cirkel K - butikerna blev statistiskt signifikant mindre utsatta (a a). Resultatet gav både tryggare kunder och medarbetare i butikerna (a a). White & Katz (2013) menar att problemorienterat polisarbete är en effektiv metod att använda sig av. En intervention inriktad på den mindre grova brottsligheten kan även generera i att den organiserade brottsligheten drabbas (a a). Polisen bör använda sig av samverkan med privata företag för ett mer effektivare och kostnadssparande arbete (a a).

Prenzler (2009) utvärderade ett projekt som använde samverkan mellan polisen och privata säkerhetsföretag för att motverka brott mot bankomater. Interventionen inleddes med ett möte mellan alla aktörer som skulle ingå i interventionen (a a). På mötet identifierades alla aktörers styrkor och svagheter i arbetet mot bankomat- brotten, utifrån detta togs relevanta interventioner fram för varje organisation (a a). Informationsbyte var en av huvudpunkterna i interventionen och som skedde mellan samtliga aktörer (a a). Interventionen ledde till en minskning med 97 % av brottsligheten mot bankomater 12 månader efter interventionen (a a). Prenzler (2009) menar att informationsbytet var den faktor som ledde till att interventionen fungerade. Detta förklaras genom att aktörerna inte skulle ha kunnat identifiera vissa av lösningarna som togs fram i interventionen utan den andra partens kunskap (a a).

Möjligheter

Axford & Ruddell (2009) har tagit fram studier som tyder på att samverkan har skett redan på 1840 – talet mellan polisen och övervakare. Samverkan mellan polis och övervakare har innefattat att polisen har stöttat övervakarna i hembesök där våldsamma individer bor (a a). Det har även delats information mellan myndigheterna som har använts som stöd i domstolsförhandlingar (a a). Tidigare studier på samverkan visar på oklarheter ifall samverkan leder till minskad brottslighet eller inte (Axford & Ruddell 2009, Kim et al 2017). Axford & Ruddell (2009) och Kirby & Nailor (2013) menar dock att samverkan har andra positiva fördelar som att mer kommunikation sker mellan myndigheterna. Kommunikationen i sig leder till effektivare arbete och större förståelse (a a). Övriga myndigheter känner dessutom att de får en tryggare arbetsplats när de samverkar med polisen (Axford & Ruddell 2009). Samverkan leder till en ökad respekt mellan myndigheterna (a a), en ökad förståelse av de olika aktörernas

verksamhet och ansvarsområden (Kisley et al 2010). Arbetsuppgifterna blir lättare att lösa och säkrare att genomföra genom informationsbytet som sker mellan myndigheter (Axford & Ruddell 2009, Yakhelf et al 2015). Informationsbytet medför att mer information blir tillgänglig (a a). Kim et al (2017), Kirby & Nailor (2013) och Yakhelf et al (2015) menar att samverkan bidrar till att myndigheterna kan nå högre mål än tidigare. Detta beror på att arbetet optimeras, resurserna samlas och en gemensam satsning sker (a a). Varje myndighet har sin egen spetskompetens som kan vara värdefull hos samverkanspartnern (a a).

Kim et al (2017) menar att en väl fungerande samverkan måste ha stöd från högre chefer, alla parter ska vara införstådda i målet med samverkan och chefen ska ha ett starkt ledarskap. Ledaren för samverkan måste ha en inblick i myndigheterna och ha kunskapen om vilken myndighet som lyder under vilken lag (a a). En gemensam träning mellan aktörerna leder till att samverkansproblematiken minskar (Kim et al 2017, Yakhelf et al 2015). Målet med insatsen och liknande information ska delges och diskuteras av myndigheterna i samverkansinsatsen (a a). Alla parter i samverkansinsatsen måste vara överens om målen för insatsen och ha viljan att genomföra arbetet (Yakhelf et al 2015). Yakhelf et al (2015) menar att en välfungerande samverkan har både ekonomiskt och politiskt stöd. I de fall där aktörerna umgås både i arbetet och efter arbetet minskar problemen med samverkan (a a). Detta beror på att individerna utvecklar mer tillit till varandra, vänskap utvecklas och individerna får samma visioner (a a). Individer är mer benägna att delge information till någon som de har träffat i verkligheten (a a). Tillit mellan aktörerna leder till att inblandade individer vågar ta större risker i sitt arbete, eftersom de litar på sina kollegor (Prenzler 2009, Yakhelf et al 2015). En lyckad samverkan sker på lika villkor (Yakhelf et al 2015). Problematiken med en tät sammanhållning är att viktiga potentiella samverkansaktörer kan bli exkluderade (a a). De aktörer som bli exkluderade kan bidra med kunskap och kompetens som saknas i projektet (a a).

Problem

Myndigheters organisatoriska skillnader kan skapa barriärer, vilket är det största samverkansproblemet (Axford & Ruddell 2009, Kim et al 2017, Yakhelf et al 2015). Informationsbytet mellan myndigheter kan motverka en välfungerande samverkan (Axford & Ruddell 2009). Detta beror på att myndigheternas rättsliga bestämmelser inte stödjer ett byte av information (a a). Johansson (2011) undersökte samverkan ur en svensk kontext och finner en stor problematik mellan myndigheternas olika rättsliga bestämmelser. De olika rättsliga bestämmelserna resulterar i ett maktspel mellan myndigheterna och en kamp om vilket intresse som hänsyn ska tas till (a a). I vissa fall kan samverkan resultera i ett spänningsförhållande och normstridigheter istället för något positivt (a a). Kim et al (2017) menar att de samverkansformer som har misslyckats har en bristande struktur och saknar mål. Det är framförallt polismyndigheten som är motstridig till att behöva samverka med andra aktörer (a a). En fungerande samverkan kräver dessutom resurser som en myndighet i regel inte har (a a). Myndigheter kan heller inte komma överens om vems uppgift det är att ordna samverkansmöten till exempel (a a). Det anses dessutom som resurskrävande att ha samverkansmöten när resultaten som eftersträvas åstadkoms ute på fältet (Yakhelf et al 2015).

Sekretess i Sverige ämnar till att bland annat skydda olika individer (Johansson 2011). Varje myndighet har sina sekretessregler som inte får brytas samtidigt förespråkas samverkan mellan dessa (a a). Myndigheter måste utföra en

sekretessprövning och överväga ifall det är lämpligt att byta information med den andra myndigheten (Johansson 2011). Detta kan leda till att det enbart är en av myndigheterna som delger information (a a). Denna problematik menar Johansson (2011) skapar ett ansträngt samverkans förhållande mellan myndigheterna. Olika myndigheter har olika målsättningar för sin verksamhet, vid samverkan utförs arbete med flertalet målsättningar, förväntningar och metoder (a a). Detta beror på de lagförutsättningar som varje myndighet har, menar Johansson (2011). När sådan problematik uppstår tenderar viktig information att försvinna (a a). Samverkansproblemen mellan olika myndigheter kan lösas genom att vidare forskning utförs på vilka myndigheter som kan samverka, där lagar och målsättningar inte kolliderar (a a).

Johanssons (2011) studie undersökte hur samverkan förändrades när två myndigheter samverkade med olika logiker. Den straffrättsliga logiken tog tydligt överhand över behandlingslogiken (a a). Den myndighet som förespråkade behandlingslogiken fick genom samverkan förändra sina arbetsmetoder och anpassa sig utifrån den straffrättsliga logiken (a a). Johanssons (2011) slutsats överensstämmer med Axford & Ruddells (2009) studie och Kim et al (2017) studie. Tidigare studier tyder på att samverkan mellan polis och övervakare i vissa fall leder till att övervakaren tar över polisens roll (Axford & Ruddell 2009, Kim et al 2017). Detta innebär att övervakaren istället för att integrera in individer i samhället igen ser till så att dessa blir häktade istället (a a). Kim et al (2017) menar att samverkan kan leda till en illegal jakt på specifika individer. Detta möjliggörs genom samverkan och genom att information byts mellan myndigheter (a a).

O'Neill & Loftus (2013) menar att den information som byts mellan myndigheter är information som är väldigt personlig och detaljerad. Tekniken som existerar förbättrar möjligheterna att samla känsliga personuppgifter och att dela denna information mellan myndigheter (a a). Den samverkans prevention som innefattar informationsbyte mellan myndigheter ämnar till att arbeta mot den grova organiserade brottsligheten (a a). Information samlas dock på individer som inte ingår i denna kategori enligt O'Neill & Loftus (2013). Utifrån två olika projekt analyserade O'Neill & Loftus (2013) informationsdelningen mellan myndigheter. Slutsatserna utifrån studierna är att datan som samlas in är i överlag på individer som begick mindre allvarliga brott (a a). Dessa individer är de individer som är socialt och ekonomiskt utsatta (a a). Informationen delas mellan myndigheter utan eftertanke och informationen blir personlig samt specifik (a a). Datan används sedan för att kontrollera dessa individer genom att använda informationen mot dem (a a). Samverkansmålet identifierades till att myndigheterna skulle hjälpa de yngre kriminella individerna men enbart kontrollera äldre kriminella personer (a a). O'Neill & Loftus (2013) reflekterade över att all information som samlats in inte används till att kontrollera människor. Informationen finns dock kvar och den kan användas i framtiden (a a). I de myndigheter där informationsdelning sker varje dag har myndighetspersonerna slutat att reflektera över att det är personers privata information som diskuteras (a a). Det är inte enbart på officiella möten utan även till exempel i korridorerna som information byts (a a). Den information som delas på individer anser O'Neill & Loftus (2013) att vara banal. Informationen kan dock vara avgörande i vad för straff individen får utdömt vid en eventuell domstolsförhandling (a a). Utifrån denna bakgrund menar O'Neill & Loftus (2013) att myndigheter som använder sig av informationsbyte behöver utforma nya metoder som minskar missbruket av informationsbytet. Yakhelf et al

(2015) menar i likhet med O'Neill & Loftus (2013) att mycket information som samlats in av myndigheter inte används i det syfte som informationen var ämnad till eller så går informationen förlorad.

DISKUSSION

I diskussionen nedan reflekteras litteraturöversiktens metod och resultat. I resultatdiskussionen analyseras samverkansinsatsen utifrån empiri och teori. Empirin diskuteras även utifrån de två kriminologiska teorierna Rutinaktivitetsteorin och SAT. Metoddiskussionen belyser problematiken med litteraturöversikten och övrig problematik som uppstått under uppsatsens tillkomst.

Resultatdiskussion

Det är åtta studier av 12 i följande litteraturöversikt som utgår från samverkan. Detta innebär att den empiri som framkommit inte belyser alla delar i interventionsteorin. Resultatet anses inte vara övergripande och belyser enbart en lite del av insatsen som granskas i denna uppsats. Det är enbart två av 12 studier som utgår ifrån en svensk kontext. Forskning från andra länder ska behandlas varsamt, eftersom ländernas kontexter generellt skiljer sig åt. I detta fall kan det till exempel förekomma en del olika skillnader mellan länderna när det gäller lag. Utifrån den empiriska forskningen i litteraturöversikten och det teoretiska ramverket identifierades fyra teman som diskuteras nedan. Tema 1 är samverkan, miljö, tillslag och kontroll.

Samverkan

En majoritet av artiklarna i litteraturöversikten belyser samverkan (Axford & Ruddell 2009, Hicks 1998, Johansson 2011, Kim et al 2017, Kisely et al 2010, Levi 2002, O'Neill & Loftus 2013, Prenzler 2009, White & Katz 2013, Yakhelf et al 2015). Insatsen som ligger till grund för gällande litteraturöversikt använder sig av samverkan. Ingen av artiklarna tar ställning till ifall samverkan leder till minskad brottslighet eller inte. Axford & Ruddell (2009) och Kim et al (2017) menar att tidigare studier på samverkan har genererat i tvetydiga resultat när det gäller en minskad brottslighet. I Kim et als (2017) undersökning av chefers attityder till samverkan, menar en majoritet av cheferna att samverkan leder till minskad brottslighet. Prenzler (2009) menar att samverkan är den arbetsmetod som är grunden till att en effektiv brottsprevention kan skapas (a a). Målet för samverkan mellan myndigheter är dock inte att minska brottsligheten utan att öka tryggheten i samhället (Axford & Ruddell 2009, Kim et al 2017, Yakhelf et al 2015). Detta mål gäller även för insatsen som granskas i uppsatsen, utifrån interventionsteorin. I vissa fall kan en minskad brottslighet leda till ett tryggare samhälle. Ett tryggare samhälle kan dock skapas utan att brottsligheten sjunker. Insatsen som analyseras i denna uppsats använder samverkan för att minska nyrekryteringen. Denna metod tillsammans med andra metoder syftar till att öka tryggheten nattetid. Samverkan som arbetsmetod har utifrån följande litteraturöversikt inget empiriskt stöd för att öka tryggheten i samhället eller för att minska brottsligheten.

Det som samverkan mellan myndigheter empiriskt kan bidra med utifrån ovanstående studier är ett bättre arbetsklimat (Axford & Ruddell 2009, White & Katz 2013). Samverkan kan även empiriskt bidra till effektivare arbete (Axford &

Ruddell 2009, Kisely et al 2010, Prenzler 2009, White & Katz 2013) och bättre hjälp till befolkningen (Kisley et al 2010). Dessa faktorer kan mycket väl bidra till att brottsligheten minskar. Det är dock inget som någon av författarna valt att forska i. När polisens arbete effektiviseras kan mer resurser läggas på arbetet mot den organiserade brottsligheten. Ett bättre arbetsklimat för medarbetarna inom organisationerna kan även det leda till att arbetet utförs på ett bättre sätt och därav blir mer effektivt. Dessa positiva effekter visar att samverkan kan leda fram till en rad olika utfall och detta bör även innefatta insatsen som granskas i uppsatsen. Det förekommer ingen forskning i denna litteraturöversikt som påvisar att en sådan effekt leder till en minskad brottslighet eller till ett tryggare samhälle. Detta är något som behöver forskas på.

Alla metoder har sina fördelar och nackdelar (Bryman 2002) även samverkan (Axford & Ruddell 2009, Kim et al 2017, Yakhelf et al 2015). Det finns en del problematik som aktörerna inom insatsen som analyseras bör reflektera över. De organisatoriska problemen som att samverkan behöver en stark ledare (Kim et al 2017), gemensamma mål och träning (Kim et al 2017, Yakhelf et al 2015) eller politisk samt ekonomiskt stöd (Yakhelf et al 2015) för att fungera kan anses enkelt att styra över. Jämförs dessa eventuella organisatoriska problem med att det krävs en vilja (Kim et al 2017, Yakhelf et al 2015) bland alla involverade aktörerna för att få en fungerande samverkan kan detta ses som ett svårare problem. Det är som Johansson (2011) menar, en fungerande samverkan behöver beskrivas i detalj för att veta vad som faktiskt fungerar. I dagens samverkansforskning beskrivs samverkan som en fungerande metod med olika tips för en förbättrad samverkan, men inte hur den har utformats.

I gällande litteraturstudie belyses en rad olika problem med samverkan. Det flesta problem bemöts med en lösning. Sekretess är dock en problematik som Johansson (2011) belyser och som saknar en given lösning. Hur myndigheter i praktiken löser de sekretessöverskridande besluten ligger inte inom ramen för gällande uppsats. Sekretess är den faktorn som ska skydda den enskilda individen och varje myndighet har sin del av individen som ska skyddas (a a). När information delas mellan myndigheter och varje del av informationen blir en ingående beskrivning av personen (O'Neill & Loftus 2013) kan inte individen anses som skyddad längre. O'Neill & Loftus (2013) studie visar att individer som inte borde vara en del av informationsbytet mellan myndigheter ändå är det. Ur ett annat perspektiv är frågan var gränsdragningen går för att det ska anses som för detaljerad information, där informationen övergår till en kränkning för individen. En annan fråga är var gränsdragningen dras för att en individ inte ska anses ingå i den grova organiserade brottsligheten. Enligt Hicks (1998) och White & Katz (2013) motverkas den grövre brottsligheten när insatser sätts in mot den mindre grova brottsligheten. Utifrån deras resonemang borde alla kriminella ingå i informationsdelningen mellan myndigheter, eftersom motverkas småbrotten påverkas den organiserade brottsligheten. Prenzler (2009) identifierade dessutom informationsbytet mellan aktörer som den viktigaste delen i interventionen. Johansson (2011) och O'Neill & Loftus (2013) reflektioner behöver dock noga övervägas av alla myndigheter som ingår i samverkan, inte enbart av aktörerna för insatsen som analyseras i denna uppsats.

Empirin från litteraturöversikten belyser i majoritet samverkan. De två teorierna, Rutinaktivitetsteorin och SAT valdes utifrån deras miljöperspektiv. Samverkans studierna blir därav svåra att koppla till dessa två kriminologiska teorier.

Samverkan är en social kontext som enskilda individer skapar tillsammans och inget som uppstår utifrån miljön. Det går dock att resonera sig till att miljön för samman individer. SAT menar nämligen att individer söker sig till en moralkontext som överensstämmer med deras moralvärderingar (Wikström 2010). Denna utgångspunkt går att koppla till Johanssons (2011) studie där den straffrättsliga logiken tog över behandlingslogiken. Det kan finnas en grund i att moralkontexten där samverkan skedde stämde bättre överens med den straffrättsliga logiken och därav tog den straffrättsliga logiken över. Axford & Ruddell (2009) och Kim et al (2017) fann liknade slutsatser som Johansson (2011) att samverkansparterna ofta tog polisens roll. Utifrån SAT kan detta ha berott på att moralkontexten i området reflekterade moralvärderingar som stämde bättre överens med polisens logik.

Miljö

Hicks (1998) belyser arbetsmetoder som givit goda resultat på arbetet mot den organiserade brottsligheten. En av punkterna är samverkan som belyses ovan. Insatserna ska vara riktade mot specifika mål för att ge bättre resultat (Hicks 1998, Levi 2002). Interventionsteorin visar att insatsen som granskas riktar in sig mot valda mål. Det vill säga grova kriminella individer som är högt uppsatta i kriminella gäng. Hicks (1998) menar att en insats som kommer att ge goda resultat för att motverka den organiserade brottsligheten sker på en lokal nivå, dock ska den globala förankringen fortfarande finnas kvar. Insatsen som granskas har en lokal förankring genom att insatsen koncentrerats till Stockholms centrala delar. Den globala förankringen återfinns bland annat i att arbetet sker mot den organiserade brottsligheten i sig. Individer kommer att stoppas på väg in i centrala Stockholm oavsett var det kriminella gänget är förankrat i landet. SAT belyser att det finns specifika kriminogena platser i samhället där mest brottslighet sker (Wikström 2010). Detta är en likhet mellan empiri och teori, för att minska brottsligheten ska det brottsförebyggande arbetet ske mot specifika platser. Rutinaktivitetsteorin menar att en ny miljö för individen både kan öka och minska brottsligheten (Cohen & Felson 1979). Utifrån Hicks (1998) resonemang kan en insats på ett ställe leda till att brottsligheten stoppas på just denna plats. När individer byter miljö och nya rutinaktiviteter skapas kan brottsligheten uppstå någon annanstans (Kirby & Nailer 2013). Detta i sig behöver inte vara problematiskt ifall polisen konstant anpassar sitt arbete utifrån brottsligheten som uppstår (a a). Kirby & Nailer (2013) nämner Rutinaktivitetsteorin som en lämplig kriminologisk teori när användningen sker av underrättelselett polisarbete. Teorin är lämplig på grund av att underrättelselett polisarbete ämnar till att manipulera miljön till att individer inte begår brott i den (a a). Samverkansinsatsens som granskas i denna uppsats har bland annat en utgångspunkt i att förändra miljön för att en minskning av brottslighet ska ske. Detta är något som förekommer både i empirin och i teorin.

Utifrån SATs miljöperspektiv återfinns ett liknande resonemang som i Rutinaktivitetsteorin, individer rör sig inom ett område. Det kan vara miljön i Stockholm som skapar möjligheten till att nyrekrytering sker på just denna specifika plats. SAT menar nämligen att vissa miljöer skapar en större möjlighet för brott (Wikström 2010). Dessa områden är de områden som har en vanemässig syn på brott (a a). Det som kan motverka brott i dessa områden är bland annat risken för att bli gripen (a a). Kontrollerna som utförs av polisen och kronofogdemyndigheten, i insatsen som analyseras i denna uppsats, kan vara en tillräckligt stor faktor för att individerna inte ska begå kriminella handlingar. SAT

utgår dock från individen, vilket innebär att alla individer reagerar olika i olika miljöer (Wikström 2010). Detta kan leda till att vissa individer som stoppas av polisen och kronofogdemyndigheten i insatsen inte påverkas av den ökade risken för att bli upptäckt. SAT använder sig av moral, självkontroll och motivation också (a a). Dessa faktorer är svåra att koppla till insatsen som analyseras i denna uppsats, eftersom faktorerna har en utgångspunkt i individen. Insatsen som används ämnar inte till att förändra kriminella i sig utan enbart att stoppa dessa till att rekrytera nya individer. Detta innebär att insatsen har en miljöaspekt och påverkar därav inte individen.

Tillslag

Hicks (1998) menar att det finns tre faktorer till varför ungdomar vill vara en del av ett kriminellt gäng, dessa är stöd, ekonomi och tillhörighet. De ungdomar som tillhör de högre samhällsklasserna lockas av att gänget agerar som en familj till den unge (a a). De individer som tillhör den lägre samhällsklassen lockas i högre utsträckning av ekonomiska aspekter (a a). En lämplig preventivinsats behöver anpassas utifrån dessa tre punkter alltså stöd, ekonomi och tillhörighet. Insatsen som granskas fyller upp behovet ur det ekonomiska perspektivet men inte ur det två andra perspektiven, detta belyses även i interventionsteorin. Utifrån Hicks (1998) forskning kommer insatsen inte att minska nyrekryteringen av de individer som har en god ekonomisk bakgrund och enbart söker en familj att tillhöra. Detta är ett behov som behöver stillas av något som inte innefattar att gå med i ett gäng. Insatsen kan dock leda till att kriminella individer aldrig möter unga i de högre samhällsklasserna på grund av att insatsen leder till att de kriminella avlägsnar sig från Stockholm. Det finns dock ingen empiri på att så är fallet.

Kirby & Nailer (2013) identifierade i deras studie ett kriminellt nätverk. De individer som ansågs högt uppsatta saknade inkomst, skattade inte och begärde ut pengar i bidrag (a a). Samverkansinsatsen som granskas i följande uppsats har en liknande utgångspunkt. De individer som polisen och kronofogdemyndigheten stoppar måste ha någon skuld som kronofogdemyndigheten kan utmäta, annars faller interventionen. Kirby & Nailer (2013) menar att de individer som är högt uppsatta i ett kriminellt nätverk generellt inte har begått några brott som polisen känner till. Detta innebär att andra åtgärder behövs för att kunna motverka ledarna i kriminella nätverk. Samverkansinsatsen som granskas i denna uppsats är en metod som riktar in sig på en annan problematik än att gripa dessa individer för just brott. Detta tyder på att samverkansinsatsen som Norrmalmspolisen har med kronofogdemyndigheten riktar sig mot rätt problematik.

Det krävs utifrån Rutinaktivitetsteorin tre faktorer för att brott ska kunna ske, dessa är en motiverad gärningsman, avsaknad av kapabla väktare och ett attraktivt brottsoffer (Cohen & Felson 1979). Insatsen som analyseras i denna uppsats ämnar till att framförallt motverka två av dessa faktorer. Den ena faktorn är en motiverad gärningsman. Detta sker genom att myndigheterna avlägsnar individernas värdefulla statusfyllda föremål, efter ett avlägsnande kommer individen inte att vilja befinna sig inne i Stockholm. Syftet att befinna sig inne i Stockholm är att visa upp de värdefulla föremålen. Individen kommer beroende på avlägsningen sakna motivation till att befinna sig i Stockholm och utifrån Rutinaktivitetsteorin kommer inget brott att ske. Den andra faktorn är avsaknaden av kapabla väktare. Utifrån insatsen som analyseras i denna uppsats sker kontroller av polisen och kronofogdemyndigheten. Detta innebär att det har skett en ökning av kapabla väktare. Utifrån Rutinaktivitetsteorin kommer detta leda till

att brott inte kommer att ske. Rutinaktivitetsteorin har sin utgångspunkt i hur individer rör sig, ett förändrat rörelsemönster kan leda till fler brott och vice versa (Cohen & Felson 1979). De individer som blir stoppade av polisen och kronofogdemyndigheten, utifrån insatsen som analyseras i följande uppsats, kan förflytta sina kriminella handlingar till en annan plats. Den nya platsen kan innehålla en motiverad gärningsman, avsaknad av kapabla väktare och attraktiva offer. Denna slutsats kan dock diskuteras beroende på ifall de attraktiva offren, ungdomar som ska rekryteras enbart finns inne i centrala Stockholm. Ifall ungdomarna finns på andra områden, där det finns motiverade gärningsmän och en avsaknad av kapabla väktare kan nyrekryteringen av ungdomar förflyttas hit istället, utifrån Rutinaktivitetsteorin.

Kontroll

En insats som ämnar till att stoppa individer är en form av övervakning. Giblin (2002) menar att individer som övervakas bryter i högre utsträckning regler. Detta behöver inte bero på att individen på grund av övervakning begår fler brott utan att risken för att bli upptäckt ökar (a a). Giblin (2002) baserade detta resultat på att de individer som fick ökad övervakning bröt i högre utsträckning mot reglerna för den villkorliga frigivningen men i lägre grad återföll i brott. Utifrån insatsen som granskas i uppsatsen kan en ökad kontroll leda till att de kriminella individerna blir tagna för andra brott. Detta ses dock inte som något negativt utan enbart något som behöver belysas.

Rutinaktivitetsteorin utgår ifrån tre huvudpunkter för att brott ska kunna ske, det krävs en motiverad gärningsman, ett attraktivt brottsoffer och avsaknad av kapabla väktare (Cohen & Felson 1979). I Giblins (2002) utvärdering bröt individer som stod under övervakning av flertalet kapabla väktare reglerna i högre utsträckning. Utifrån Rutinaktivitetsteorin borde detta inte vara fallet, utan dessa individer borde i lägre utsträckning bryta mot reglerna på grund av att individerna bevakas av kapabla väktare. Ur en annan vinkel behöver inte individerna i Giblins (2002) interventionsgrupp bedömt polisen som kapabla väktare och därav blir brott fortfarande möjligt. SAT och Rutinaktivitetsteorin menar båda att externa faktorer leder till en förändring. Resultaten som återfinns i White & Katz (2013) utvärdering kan te sig självklara utifrån teorin med denna utgångspunkt. Detta beror på att Cirkel K – butikerna förändrade sin miljö och införde en ny form av övervakning (a a). Utifrån teorierna ska en minskning av brott ske när övervakning införs (Cohen & Felson 1979, Wikström 2010), vilket även skedde genom interventionen (White & Katz (2013). Detta innebär dock inte att brottsligheten faktiskt har försvunnit utan kan enbart ha flyttats till andra platser. Giblins (2002) utvärdering skiljer sig mot White & Katz (2013), den ena studien går mot teorin och den andra studien stödjer teorin.

Metoddiskussion

Litteraturoversikten genererade i ett fåtal artiklar som användes för att belysa empiri med en utgångspunkt utifrån insatsen som granskas i uppsatsen. Sökningarna som genomfördes skedde med flertalet sökord och genererade i många olika artiklar. De artiklar som framkom utifrån sökningen var i det flesta fall irrelevanta för denna litteraturoversikt. Bristen på relevant forskning kan bero på att det finns en brist på litteratur som omfattar de delar som togs fram i interventionsteorin. Detta stödjer några av studierna som används i resultatet ovan. Bristen på relevant forskning kan även bero på att fel sökord användes. Detta innebär att sökorden inte fångade upp den forskning som var önskvärd. Det

kan även ha berott på att databaserna som användes inte innefattade den forskning som var önskvärd. Denna problematik hade kunnat lösas med att fler databaser hade använts och att fler sökord hade tagits fram. Backman (2008) menar dock att två databaser ska vara tillräckligt för att få en övergripande bild på valt forskningsområde. I detta fall har tre databaser använts och en manuell sökning har genomförts. En av databaserna innefattade dessutom nio databaser i sig. Det kan dock fortfarande vara artiklar som har förbisetts på grund av valda databaser. En systematisk litteraturöversikt ska reflektera forskningsområdet och på grund av att en mer utförlig sökning inte utförts kan relevanta aspekter för litteraturöversikten förbisetts. I framtida litteraturöversikter på ämnet rekommenderas att en noggrannare granskning av kriminologiska tidskrifter utförs. De sökord som användes innefattade både svenska och engelska ord med synonymer på varje språk. Detta anses som tillräckligt övergripande. Det kan alltid utföras förbättringar och lika så med sökorden, andra sökord hade kunnat generera andra artiklar.

Utifrån valt exkluderingskriterium avgränsades sökträffarna till enbart 60 träffar. Det finns en möjlighet att relevant forskning sorterades bort på grund av att sökträffarna specificerades till detta antal. Det hade dock uppstått en annan problematik ifall användningen av färre sökord och genomgång av flera sökträffar hade använts. Detta hade kunnat innebära att få relevanta artiklar hade påträffats. Artiklar som inte höll en viss standard exkluderades från litteraturöversikten utifrån valda exkluderingskriterier. De artiklar som exkluderades var inte "peer-reviewed" och hade därav inte publicerats. Det förekommer en snedfördelning av vilka resultat som publiceras. Resultaten som visar på negativa effekter och resultaten som visar på nollresultat publiceras i lägre utsträckning än vad resultat som visar på positiva effekter. Dessa resultat publiceras inte i samma utsträckning på grund av att önskvärdheten med en intervention som inte ger resultat är låg. I denna litteraturöversikt kan empirin som systematiskt tagits fram påverkats av denna faktor. Detta innebär att resultatet ter sig mer positivt än hur verkligheten egentligen är. Kriteriet kan dessutom ha lett till att forskning som var relevant för resultatet exkluderades. De fördelar som finns med "peer-reviewed" är att artiklarna håller en vetenskaplig standard. I litteraturöversikten förekom även artiklar som inte var tillgängliga online eller som saknade en titel. Dessa exkluderades på grund av tidsbristen, det vill säga att det hade tagit för lång tid att beställa hem alla artiklarna som inte var tillgängliga online och att manuellt ladda ner alla artiklar som saknade titel för att läsa dessa. Nackdelen med att detta inte utfördes är att även här kan lämplig litteratur ha exkluderats.

Den mänskliga faktorn är en problematik som förekommer i alla forskningsmetoder (Bryman 2002). Den förförståelse som författaren har innan ett genomförande påverkar mer eller mindre hela forskningen (Malterud 2014). I detta fall kan de artiklar som valts ut i resultatet undermedvetet reflektera författarens tidigare förförståelse. Detta innebär att en snedfördelning kan ha utförts, till exempel att de artiklar som har valts stämmer överens med författarens ståndpunkt. Malterud (2014) menar att det krävs en medvetenhet från författaren om att en förförståelse finns för att motverka att förförståelsen tar överhand. Den mänskliga faktorn kan ha medfört att vissa studier har missats när sökträffarna lästes igenom. Detta kan bero på både författaren och den som beslutade om titeln. En titel behöver inte återge innehållet i själva artikeln och därav kan artikeln ha missats. Författaren kan även ha tolkat titeln felaktigt och därmed exkluderat en relevant artikel.

Det förekommer en del brister i följande uppsats och framförallt en brist i relevant forskning. Bristen i forskning leder till att inga tydliga riktlinjer kan ges. Det som uppsatsen dock kan bidra med är kunskapen om att det krävs fler utvärderingar av brottspreventiva arbetsmetoder. Dessa är värdefulla för att kunna motverka brottsligheten och för att inte ödsla värdefulla resurser på interventioner som inte fungerar.

SLUTSATS

Insatsen som Norrmalmopolisen och kronofogdemyndigheten bedriver har ett visst stöd utifrån ovanstående litteraturöversikt. Samverkan tyder på goda resultat utifrån empirin, dock har samverkan inte testats som metod för att just minska brottsligheten. Detta är något som behöver belysas. Den svenska kriminalpolitiken belyser även samverkan som en framgångsfaktor. Insatsen har även stöd från teorin, speciellt utifrån Rutinaktivitetsteorin som har en utgångspunkt i enbart miljön. Empiri och teori riktar sig mot specifika lokala platser, vilket även det tyder på att insatsen som analyseras kan ha en annan framgångsfaktor. Litteraturöversikten har sina tydliga begränsningar och brister, vilket måste tas hänsyn till. En utvärdering av samverkansinsatsen bör utföras för att kunna ge konkreta resultat. Ifall en utvärdering utförs bidrar utvärderingen dessutom till att fylla en kunskapslucka. Den forskning som existerar på svenska brottsförebyggande insatser är knappt befintlig, ännu mindre vid specifika brottstyper som att minska nyrekryteringen. En välutvecklad och utvärderad insats mot ett så viktigt ämne som den organiserade brottsligheten kan resultera i så mycket mer. En insats och utvärdering som är värd att satsa på.

REFERENSER

Axford M & Ruddell R (2009) Police – parole partnership in Canada: a review of a promising programme. *International Journal of Police Science & Management*, 12, (2) 274 – 286.

Backman J (2008) *Rapporter och uppsatser*. Lund: Studentlitteratur.

Brottsförebyggande rådet (Brå) (2009) *Polisens satsning mot organiserad brottslighet. En utvärdering av 43 projekt*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet. Rapport 2009:19.

Brottsförebyggande rådet A (Brå) (2010) *Lokal organiserad brottslighet, en handbok om motåtgärder*. Stockholm: Brottsförebygganderådet.

Brottsförebyggande rådet B (Brå) (2010) *Samverkan i lokalt brottsförebyggande arbete*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet (Brå) (2016) *Insats Fenix. En utvärdering av polisens särskilda satsning i Järvaområdena*. Stockholm: Lenanders Grafiska AB. Rapport 2016:24.

Bryman A (2002) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber.

Cohen L E & Felson M (1979) Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach. *American Sociological Review*, 44, (4) 588 – 608.

Friberg F (2012) *Dags för uppsats – vägledning för litteraturbaserade examensarbeten*. Lund: Studentlitteratur.

Forsberg C & Wengström Y (2008) *Att göra systematiska litteraturstudier*. Stockholm: Natur och Kultur.

Giblin M J (2002) Using Police Officers to Enhance the Supervision of Juvenile Probationers: An Evaluation of the Anchorage CAN Program. *Crime & Delinquency*, 48, (1) 116 – 137.

Hicks D C (1998) Thinking About Organized Crime Prevention. *Journal of Contemporary Criminal Justice*, 14, (4) 325 – 350.

Johansson S (2011) Juridifiering som institutionell förändring. Om mötet mellan straffrätt och socialrätt vid interorganisatorisk samverkan. *Retfrd: Nordisk juridisk tidsskrift*, 34:4, (135) 38 – 59.

Kim B, Matz A K & Lee S (2017) Working Together or Working on the same Task but Separately? A Comparison of Police Chief and Chief Probation or Parole Officers Perceptions of Partnership. *Police Quarterly*, 20, (1) 24 – 60.

Kirby S & Nailor L (2013) Reducing the offending of a UK organized crime group using an opportunity-reducing framework – a three year case study. *Trends Organ Crime*, 16, 397 – 412.

Kisely S, Campbell L A, Peddle S, Hare S, Pysche M, Spicer D & Moore B (2010) A Controlled Before – and – After Evaluation of a Mobile Crisis Partnership Between Mental health and Police Services in Nova Scotia. *La Revue canadienne de psychiatrie*, 55, (10) 662 – 668.

Kronofogdemyndigheten A (2017) Vårt uppdrag.
><https://www.kronofogden.se/uppdrag.html>< Hämtad 14/4 – 2017.

Kronofogdemyndigheten B (2017) Samverkan med andra myndigheter. >
<https://www.kronofogden.se/Myndighetssamverkan.html>< Hämtad 14/4 – 2017.

Kronofogdemyndigheten C (2017) Bekämpande av grov organiserad brottslighet.
> <https://www.kronofogden.se/Bekampandeavgrovbrottslighet.html>< Hämtad 14/4 – 2017.

Levi M (2002) Money Laundering and Its Regulation. *Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 582, 181 – 194.

Malmö Högskola (2017) Kriminologiguide: Artiklar och databaser.
><http://libguides.mah.se/c.php?g=196368&p=1290899>< Hämtad 6/4 – 2017.

Malterud K (2014) *Kvalitativa metoder i medicinsk forskning. En introduktion*. Lund: Studentlitteratur.

O'Neill M & Loftus B (2013) Policing and the surveillance of the marginal: Everyday contexts of social control. *Theoretical Criminology*, 17, (4) 437 – 454.

Polisen A (2017) Polismyndighetens verksamhetsplan för år 2017 – 2018.
><https://polisen.se/Global/www%20och%20Intrapolis/Om%20polisen/01%20Nationellt/Polisens%20verksamhetsplan%202017-2018.pdf><

Polisen B (2017) Verksamhetsidé och långsiktiga mål. >
https://polisen.se/Vastra_Gotaland/Om-polisen/Uppdrag-och-mal/< Hämtad 1/5 – 2017.

Polislagen 1984:387

Polismyndigheten A (2015) *Kriminella nätverk inom den organiserade brottsligheten i Stockholm*. Polismyndigheten.

Polismyndigheten B (2015) *Nationella underrättelsecentret, Nuc, inom den myndighetsgemensamma satsningen mot den grova organiserade brottsligheten, redovisar: Myndighetsgemensam lägesbild om grov organiserad brottslighet 2016 – 2017*. Stockholm: Polisens tryckeri.

Polismyndigheten A (2016) *Myndigheter i samverkan mot den organiserade brottsligheten 2015. Redovisning av resultatet av den särskilda satsningen mot den grova organiserade brottsligheten*. Stockholm: Polismyndighetens tryckeri.

Polismyndigheten B (2016) *Myndigheter i samverkan mot den organiserade brottsligheten 2016. Delredovisning av regeringsuppdrag (Ju2015/09350/PO) att*

utveckla den myndighetsgemensamma satsningen mot den organiserade brottsligheten. Stockholm: Polismyndighetens tryckeri.

Prenzler T (2009) Strike Force Piccadilly: a public-private partnership to stop ATM rad raids. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 32, (2) 209 – 225.

SFS 2016:1201 *Förordning med instruktion för Brottsförebyggande rådet.* Stockholm: Justitiedepartement.

SFS 2016:1333. *Förordning med instruktion för Kronofogdemyndigheten.* Stockholm: Justitiedepartement.

SwePub (2017) Om SwePub. ><http://swepub.kb.se/help.jsp>< Hämtad 21/4 – 2017.

Regeringen (2016) Regleringsbrev för budgetåret 2017 avseende Kronofogdemyndigheten. >
https://www.kronofogden.se/download/18.28b9f2671590d52c89b2e6a/1484052832211/Regleringsbrev_Kronofogdemyndigheten_2017.pdf< Hämtad 14/4 – 2017.

Rikspolisstyrelsen (2014) *Sociala insatsgrupper. Slutredovisning av regeringsuppdrag 2014.* Stockholm: RPS Tryckeri.

Rostami A (2016) *Criminal Organization. Studies in the sociology of organized crime.* Malmö: Holmbergs.

Vedung E (2009) *Utvärdering i politik och förvaltning.* Lund: Studentlitteratur.

Vetenskapsrådet (2011) *God forskningssed.* Stockholm: Vetenskapsrådets rapportserie 1:2011

White M D & Katz C M (2013) Policing Convenience Store Crime: Lessons from the Glendale, Arizona Smart Policing Initiative. *Police Quarterly*, 16, (3) 305 – 322.

Wikström P – O H (2010) Situational action theory. I: Cullen F & Wilcox P, (Eds) *Encyclopedia of criminological theory.* Sage publications.

BILAGA 1

Svenska Sökord:

S1: Polis	S2: Polismyndigheten		
S3: Kronofogdemyndigheten	S4: Kronofogde	S5: Inkasso	
S6: Samverkan	S7: Samarbete	S8: Medverkan	
S9: Övervakning	S10: Kontroll	S11: Bevakning	S12: Inspektion
S13: Nyrekrytering	S14: Rekrytering		
S15: Avlägsnade	S16: Undanröja		

Engelska Sökord:

S17: Police	S18: Officer	S19: Cop	S20: Policeman		
S21: Bailiff	S22: Dept Collector				
S23: Cooperation	S24: United action	S25: Concurrence	S26: Collaboration	S27: Assistance	S28: Participation
S29: Monitoring	S30: Surveillance	S31: Stakeout	S32: Probation	S33: Inspection	
S34: Recruitment					
S35: Remove	S36: Eliminate	S37: Reddening	S38: Oust		

Tillkomna Sökord:

S39: Organized crime	S40: Organiserad brottslighet	
S41: Prevention	S42: Intervention	S44: Insats
S43: Supervision		

BILAGA 2

Sökschema:

Tidpunkt:	Sökord:	Databas:	Träffar:	Lästa artiklar:	Granskade abstracs:	Granskade artiklar	Använda artiklar:
18/4 - 17	S6	SwePub	124	124	10	1	1
18/4 - 17	S17 + S23	SwePub	10	10	5	2	1
18/4 - 17	S17 + S30	SwePub	4	4	1	1	0
19/4 - 17	S1 + S6	SAGE Journals	9	9	1	1	0
19/4 - 17	S18 + S35	SAGE Journals	48	48	3	1	0
19/4 - 17	S20 + S30	SAGE Journals	10	10	2	2	2
19/4 - 17	S20 + S43	SAGE Journals	14	14	1	1	1
20/4 - 17	S17 + S41 + S26	SAGE Journals	24	24	7	2	0
20/4 - 17	S17 + S41 + S27	SAGE Journals	21	21	6	1	1
20/4 - 17	S17 + S41 + S32	SAGE Journals	5	5	1	1	1
20/4 - 17	S17 + S41 + S39	SAGE Journals	45	45	5	3	2
20/4 - 17	S17 + S42 + S30	SAGE Journals	17	17	4	1	0
20/4 - 17	S18 + S41 + S26	SAGE Journals	8	8	2	1	0
20/4 - 17	S18 + S42 + S26	SAGE Journals	12	12	1	1	1

25/5 – 17	S17 + S25 + S41 / S42	ProQuest	25	25	6	3	1
25/5 – 17	S17 + S23 + S41 / S42	ProQuest	37	37	2	1	0
25/5 – 17	S18 + S39	ProQuest	34	34	1	1	1

BILAGA 3

Resultat: Sammanfattning av litteraturoversiktens artiklar

Författare / Publicerings år	Typ av källa	Syfte och metod	Resultat
Axford & Ruddell, 2009	Originalartikel	Att undersöka ifall samverkan mellan polis och övervakare leder till mindre frigivningsöverträdelse. / Data hämtad från Offender Management System. I genomsnitt blir 16,426 individer villkorligt frigivna varje år. Studien pågick under fyra år, enbart de som bröt mot frigivningsvillkoren använde studien sig av i sitt resultat. Kvantitativ studie som utfördes i Kanada.	Interventionen resulterade i minskad överträdelse för 6 % av lagöverträdare, resultatet var ej statistiskt signifikant. Interventionen ledde enligt författarna till andra fördelar så som större säkerhet för övervakare och effektivare informationsdelning.
Giblin, 2002	Originalartikel	Att testa ifall ökad övervakning och bevakning leder till ökade frigivningsöverträdelser/ Randomiserat urval på 260 villkorligt frigivna ungdomar. 95 placerades i CAN – programmet, 95 likvärdiga i kontrollgruppen. Kvantitativ studie som utfördes i USA.	CAN – deltagare återfall i något lägre utsträckning. Ej statistiskt signifikant. Ökad övervakning leder till fler överfall. 30 % CAN - ungdomar bröt mot villkoren jämfört med 17 % i kontrollgruppen, resultatet var statistiskt signifikant.
Hicks, 1998	Översiktsartikel	Att kartlägga skillnader samt likheter mellan vanlig brottslighet och den organiserade brottsligheten. Även belysa effektiva preventiva åtgärder. / Analys av litteratur. Kvalitativ studie.	Polisen måste utveckla nya tankesätt och metoder för att motverka den organiserade brottsligheten. Samverkan tyder på goda resultat.
Johansson, 2011	Originalartikel	Att belysa hur interorganisatorisk samverkan påverkar börda aktörer. / Intervjuer på sex olika barnahus under två år. Enkäter till myndighetspersoner i samverkan samt fältobservation. Insamling skedde av diverse olika dokument. En kvalitativ studie som genomfördes i Sverige.	Samverkan visar på tydliga maktpositioner hos olika aktörer. Socialtjänsten anpassar sig efter polisens uppdrag. Straffrättsliga logiken förespråkas av aktörerna efter samverkan.
Kim, Matz & Lee, 2017	Originalartikel	Att belysa möjligheter och svårigheter med	Polis/Övervakare kände sig nöjda med

		<p>samverkan mellan polisen och övervakare. / Enkäter till 148 utvalda chefer och 281 enkäter skickades till ett randomiserat urval av övriga chefer. Kvantitativ studie utförd i USA.</p>	<p>samverkan. Metoden ansågs som effektiv. Inga konflikter belystes. Dock stödjer inte alla i respektive organisationer samverkan, cheferna menar att 31 – 15,9 % av medarbetarna stödjer samverkan. Enbart 35 – 16 % av polischeferna menade att samverkan är ett brottsförebyggandearbete.</p>
Kirby & Nailer, 2013	Originalartikel	<p>Att testa ifall underrättelselett polisarbetet hjälper till att motverka den organiserade brottsligheten. / Använde en fallstudie. Jämförde dömda, polisens underrättelsedata och genomförda polisoperationer två år efter interventionen genomförts. Semi – strukturerade intervjuer genomfördes för en kompletterande bild. Kvantitativ – och kvalitativ studie som utfördes i England.</p>	<p>Sex av sju polismän ansåg att samverkan var effektiv, men kunde förbättras. En majoritet av samtliga aktörer ansåg att en minskning av brottslighet hade skett i området. Polisens samverkanspartners såg en förändring i polisens beteende under interventionen, resultatet var statistiskt signifikant.</p>
Kisely, Campbell, Peddle, Hare, Pyche, Spicer & Moore, 2010	Originalartikel	<p>Att undersöka ifall samverkan mellan polis, akutsjukvården och psykiatrin leder till skillnader när polisen blir kallad till krissituationer med individer som har psykiska problem. / Använde ett kontrollområde samt genomförde jämförelser innan samt två år efter interventionen genomfördes. Även intervjuer av alla inblandade skedde två år efter interventionen. Kvantitativ och kvalitativ studie utförd i Kanada.</p>	<p>Samverkan effektiviserade polisens arbete, statistiskt signifikant.</p>
Levi, 2002	Översiktsartikel	<p>Att kartlägga problemen med penningtvätt för att belysa lämplig empirisk prevention. / Analys av litteratur. Kvalitativ studie med inriktning på USA men även med ett globalt perspektiv.</p>	<p>Samverkan krävs för att motverka den organiserade brottsligheten. Konfiskering av illegala pengar bör satsas på. Mer forskning behövs på prevention som lämpar sig mot den organiserade brottsligheten.</p>
O'Neill & Loftus, 2013	Originalartikel	<p>Att belysa problemet med att samverkan mellan myndigheter leder till kränkande</p>	<p>Myndigheter behöver införskaffa nya metoder för informationsdelningen. Detta för att</p>

		informationsbyte på individer. / Jämföra författarnas två studier på samverkan mellan myndigheter. Kvalitativ studie.	information delas mellan myndigheter på ett kränkande och ett otillåtet vis.
Penzler, 2008	Originalartikel	Att belysa samt förstå framgången med samverkan mellan privata företag och polisen. /Eftertester utfördes 1 år efter att intervention införts, data samlades in under hela detta år. En viss kontroll utfördes med liknade kontrollgrupper som området. Intervjuer med nyckelinformanter skedde. Kvantitativ och kvalitativ studie utförd i Australien.	Interventionen bidrar med en 93 % minskning av brott mot bankautomater efter 1 år. Samverkan mellan polisen och privata företag identifierades som den bärande faktorn till den lyckade interventionen.
White & Katz, 2013	Originalartikel	Att genom problemorienterat polisarbete och samverkan med företag, motverka brottsligheten mot butiker. / Jämförde interventionsplatsen ett år innan interventionen med ett år efter interventionen. Kvantitativ studie utförd i USA	Privata företag är en viktig och underskattad samverkanspartner till polisen. Resurssparande både tidsmässigt och ekonomiskt. Samverkansinsatsen bidrog till att 42 % av brottsligheten mot butikerna minskade, resultaten var statistiskt signifikanta.
Yakhelf, Basic & Åkerström, 2015	Originalartikel	Att minska gränsöverskridande brottslighet. / Semi – strukturerade intervjuer, fältintervjuer och observationer skedde under insatsen. Insamling av relevant dokumentation. Kvalitativ studie utförd i Sverige.	Positiva samverkans reaktioner över flertalet myndigheter och länder. Styrkorna med samverkansinsatsen är att arbetat skett målinriktat och enat. Problem identifierades med språk, lagar och mandat.